

คำนำ

แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑ รายวิชา ศิลปะ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งได้เรียบเรียงเนื้อหาตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดดังกล่าว และจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้สอดคล้องกับความเป็นไปของโลกใน ศตวรรษที่ ๒๑ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งในด้านความรู้และคุณธรรม

การใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้นี้ใช้เทคนิคที่หลากหลาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่ต้องการ ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนการจัดการเรียนรู้นี้ จะเป็นทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นางภัสสิมพ์ พันธุ์โยศรี
ผู้จัดทำ

สารบัญ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย	๑-๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย	๗-๑๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย	๑๓-๑๘

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ การละครตะวันตก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ ประวัติการละครตะวันตก	๑๙-๒๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ ละครสร้างสรรค์	๒๕-๓๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ การเขียนบทละครสั้น	๓๒-๓๗

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การแสดงนาฏศิลป์ไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ การแสดงนาฏศิลป์ไทย รำศรีนวล อาหุณู	๓๘-๔๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ การแสดงนาฏศิลป์ไทย รำศรีนวล อาหุณู	๔๓-๔๘
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ การแสดงนาฏศิลป์ไทย ระบำชวา	๔๙-๕๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ การแสดงนาฏศิลป์ไทย ระบำชวา	๕๕-๕๙

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ นาฏศิลป์พื้นเมือง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคเหนือ	๖๐-๖๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคเหนือ	๖๕-๗๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๗๑-๗๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๗๗-๘๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคกลาง	๘๓-๘๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคกลาง	๙๐-๙๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคใต้	๑๐๐-๑๐๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ นาฏศิลป์พื้นเมือง ภาคใต้	๑๑๐-๑๑๙

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ศิลปะ๓

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยกิต ๐.๕

๑ ชั่วโมง/สัปดาห์

มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความรู้ เรื่องวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทย ประวัติการ แสดงตะวันตก การสร้างสรรค์บทร้องสั้น นาฏศิลป์พื้นเมือง เทคนิคการจัดการแสดง และการอนุรักษ์ นาฏศิลป์ไทย

มีทักษะความสามารถในการสร้างสรรค์บทร้องสั้น แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดงนาฏศิลป์ไทย การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง และนาฏศิลป์นานาชาติ สามารถจัดการแสดงอย่างง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามเทคนิค การจัดการแสดง และสามารถเป็นผู้วิจารณ์ที่ดีได้

เห็นคุณค่าและชื่นชมและอนุรักษ์การแสดงนาฏศิลป์ไทย การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง และการละคร ตะวันตก

รหัสตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๔,๖,๗,๘

ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๑,๒,๔

รวม ๗ ตัวชี้วัด

โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑รายวิชา ศิลปะ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

เวลา ๒๐ ชั่วโมง/ปี

หน่วยการเรียนรู้ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
๑	วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย	๔
๒	การละครตะวันตก	๔
๓	การแสดงนาฏศิลป์ไทย	๑๐
๔	นาฏศิลป์พื้นเมือง	๒
รวม		๒๐

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑ รายวิชา ศิลปะ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

เวลา ๒๐ ชั่วโมง/ปี

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด												เวลา (ชั่วโมง)
		มฐ. ศ ๓.๑								มฐ. ศ ๓.๒				
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๑	๒	๓	๔	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ วิวัฒนาการ ของนาฏศิลป์ และละครไทย	แผนที่ ๑						✓							๕
	แผนที่ ๒						✓							
	แผนที่ ๓						✓							
	แผนที่ ๔						✓							
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ การละคร ตะวันตก	แผนที่ ๕									✓				๕
	แผนที่ ๖									✓				
	แผนที่ ๗									✓				
	แผนที่ ๘									✓				
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การแสดง นาฏศิลป์ไทย	แผนที่ ๙								✓					๑๐
	แผนที่ ๑๐			✓										
	แผนที่ ๑๑							✓						
	แผนที่ ๑๒				✓									
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ นาฏศิลป์ พื้นเมือง	แผนที่ ๑๓										✓			๒
	แผนที่ ๑๔											✓		
รวม												๒๐		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ - ๒

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย

เรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์ และละครไทย

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ ๓.๒

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๒ (๓) บรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ

นาฏศิลป์ไทย เป็นศิลปะอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยมีประวัติความเป็นมายาวนานและมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยน่านเจ้าจนถึงปัจจุบัน

๓. เป้าหมายการเรียนรู้

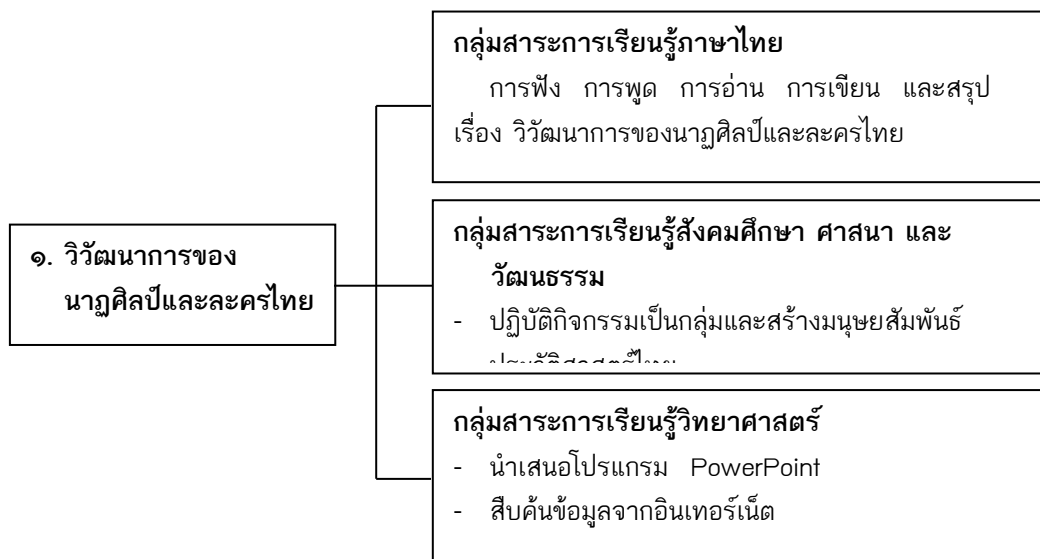
ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
๑. อธิบายลักษณะของนาฏศิลป์ในแต่ละยุคสมัยได้ ศ ๓.๒ (๓) ๒. อธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ ศ ๓.๒ (๓)	๑. มีทักษะการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัยได้ ศ ๓.๒ (๓) ๒. มีทักษะการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัย ศ ๓.๒ (๓)	๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. มีวินัย ๓. ใฝ่เรียนรู้ ๔. มุ่งมั่นในการทำงาน ๕. รักความเป็นไทย	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	หลักพอประมาณ ๑. นักเรียนได้รับเนื้อหาและทำกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัยและศักยภาพ หลักเหตุผล ๑. การเรียนรู้เรื่องวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทยช่วยให้เข้าใจลักษณะของนาฏศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่เรียนตามความเข้าใจของตนเอง

ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
				หลักสร้างภูมิคุ้มกัน ๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะ การทำงานกลุ่มและ กล้าแสดงออก ๒. นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง จากการเรียนรู้

๔. สารการเรียนรู้

๑. วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย

๕. แนวทางบูรณาการการเรียนรู้

๖. การเตรียมตัวของผู้สอน

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย
๓. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้นี้ใช้วิธีบูรณาการด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ K-W-L และการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด

ชั่วโมงที่ ๑

ขั้น K (What you know) (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบ K-W-L)

๑. ครูชี้แจงเป้าหมายการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
๒. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย แล้วเขียนสมัยต่าง ๆ เรียงตามลำดับบนกระดาน แล้วให้นักเรียนบอกการแสดงที่อยู่ในสมัยนั้น ๆ
๓. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เดิมของนักเรียน โดยนักเรียนบันทึกความรู้ลงบนสมุดบันทึก

ขั้น W (What you want to know) (๓๐ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนอภิปรายว่ามีความรู้เกี่ยวกับวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทยอะไรบ้าง และต้องการรู้อะไรเพิ่มเติม เช่น
 - เพราะอะไรทำให้เกิดวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย
 - อารยธรรมต่างประเทศส่งผลให้เกิดวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทยหรือไม่
 - มีวิธีการอนุรักษ์นาฏศิลป์และการละครไทยอย่างไร
 - แล้วบันทึกความรู้ลงบนสมุดบันทึก
๒. ครูคอยให้คำแนะนำขณะนักเรียนตั้งคำถามเพื่อให้ได้คำถามที่มีคุณภาพและกระตุ้นให้ตั้งคำถามให้ได้มากที่สุด

ขั้น L (What you have learned) (๑๐ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนศึกษาและสืบค้นข้อมูลเพื่อหาคำตอบ
๒. ครูให้นักเรียนเสนอผลการศึกษา แล้วให้เพื่อนในชั้นเรียนซักถามข้อสงสัย

๓. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้
๔. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น และเชื่อมโยงกับการเรียนวิชาอื่น เช่น ประวัติศาสตร์

ชั่วโมงที่ ๒

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างละครทางโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาอยู่ในสมัยรัตนโกสินทร์ที่นักเรียนเคยชมเพื่อกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูเปิดวิดีโอการแสดงเรื่องอิเหนา ให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ และทราบหรือไม่ว่าละครเรื่องนี้มีกำเนิดมาตั้งแต่เมื่อใดและใครคือผู้แต่งโดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง
๓. ครูเชื่อมโยงเรื่องที่นักเรียนตอบกับเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย

ขั้นสอน (๓๐ นาที)

๑. ครูนำเสนอเนื้อหาเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย ในสมัยรัตนโกสินทร์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้
 - รัชกาลที่ ๑ ทรงฟื้นฟูและรวบรวมตำราฟ้อนรำไว้เป็นหลักฐาน มีการฝึกโขนและละครหลวงทั้งในวังหลวงและวังหน้า แต่มีให้เอกชนฝึกละครผู้หญิงนอกวังจึงมีการฝึกละครผู้ชายเท่านั้น
 - รัชกาลที่ ๒ เป็นสมัยที่วรรณคดีรุ่งเรืองมาก พระองค์ได้ทรงพระราชนิพนธ์บทละครไว้ทั้งบทละครในและบทละครนอก
 - รัชกาลที่ ๓ ไม่โปรดละคร ให้เลิกละครหลวงเสีย เป็นเหตุให้เกิดคณะละครของเจ้านายและขุนนางอย่างแพร่หลาย
 - รัชกาลที่ ๔ เกิดการเปลี่ยนแปลงสำคัญในวงการนาฏศิลป์ เช่น โปรดเกล้าฯ ให้มีละครหลวงชั้นใหม่ อนุญาตให้พระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการผู้น้อย และเอกชนฝึกหัดละครผู้หญิงได้ มีการตั้งภาษีมหรสพขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า “ภาษีโรงละคร”
 - รัชกาลที่ ๕ สนับสนุนให้เจ้านายและเอกชนจัดตั้งคณะละคร เกิดละครดึกดำบรรพ์ ละครพันทาง ละครปริดาลัยขึ้น
 - รัชกาลที่ ๖ โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรมมหรสพขึ้น เป็นสมัยที่ศิลปะทางโขน ละคร ดนตรีปีพาทย์ รุ่งเรืองที่สุด นอกจากนี้ยังตั้งโรงเรียนฝึกหัดศิลปะในกรมมหรสพเรียกว่า “โรงเรียนทหารกระบี่พลวง”

- รัชกาลที่ ๗ ให้ยกเลิกกรมมหรสพ ต่อมาให้ย้ายไปอยู่กับกรมศิลปากร จัดตั้งโรงเรียนดุริยางคศาสตร์ขึ้น ภายหลังเปลี่ยนเป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์ในปัจจุบัน และเกิดละครหลวงวิจิตรวาทการขึ้น
- ๒. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติมถึงข้อสงสัย และให้นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญ
- ๓. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย โดยให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๓ คน ออกแบบแผนผังความคิดเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย โดยให้นักเรียนอธิบายถึงวิวัฒนาการของนาฏศิลป์ไทยยุคสมัยต่าง ๆ ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรและแต่ละยุคสมัยเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง โดยเขียนหัวข้อและเขียนข้อความล้อมรอบหัวข้อ ใช้เส้นโยงกลุ่มคำให้มีความสัมพันธ์กัน สามารถใช้สัญลักษณ์หรือรูปภาพแทนข้อความได้ โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรืออินเทอร์เน็ต
- ๔. ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอผลงานพร้อมเปิดโอกาสให้เพื่อนในชั้นเรียนซักถามเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่เข้าใจ

ขั้นสรุป (๑๐ นาที)

- ๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้
- ๒. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น และเชื่อมโยงกับการเรียนวิชาอื่น เช่น ประวัติศาสตร์

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. แผนผังเรื่องวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย	๒. แบบตรวจแผนผังเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย	๒. ตรวจแผนผังเรื่องวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. วิเคราะห์ลักษณะของนาฏศิลป์และละครไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. แบบประเมินการวิเคราะห์ลักษณะของนาฏศิลป์และละครไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. ประเมินการวิเคราะห์ลักษณะของนาฏศิลป์และละครไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์และละครไทย	๒. แบบประเมินการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์และละครไทย	๒. ประเมินการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์และละครไทย	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๓. กิจกรรมวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย	๓. แบบประเมินการทำกิจกรรมวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย	๓. ประเมินการทำกิจกรรมวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย	๓. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญ	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางภัสพิมพ์ พันธุ์โยศรี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย

เรื่อง ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย

เวลา ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ ๓.๑

เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ (๕) วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และการละครที่ต้องการสื่อความหมาย
ในการแสดง

๒. สาระสำคัญ

การแสดงนาฏศิลป์ไทยในรูปแบบต่าง ๆ จะต้องมีศิลปะหลายแขนงเข้ามามีส่วนในการสร้างผลงาน
ได้แก่ การขับร้อง ดนตรี การพ่อนรำ วรรณกรรม และจิตรกรรม

๓. เป้าหมายการเรียนรู้

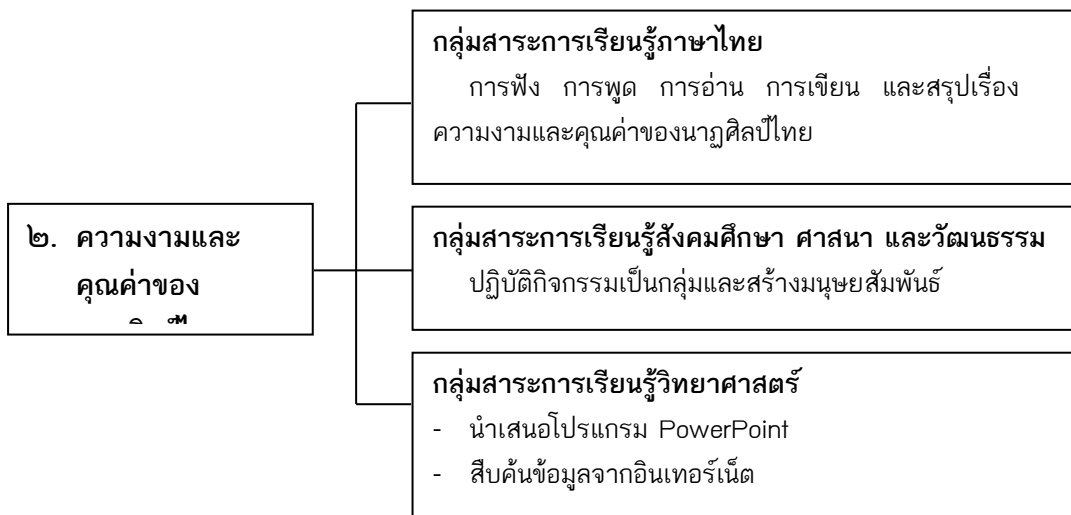
ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
๑. อธิบายความงามและ คุณค่าของนาฏศิลป์ใน ด้านต่างๆ ได้ ศ ๓.๑ (๕)	๑. มีทักษะการวิเคราะห์ ความงามและคุณค่า ของนาฏศิลป์ไทยใน ด้านต่าง ๆ ศ ๓.๑ (๕)	๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. ความสามารถ ในการสื่อสาร ๒. ความสามารถ ในการคิด ๓. ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี	หลักพอประมาณ ๑. นักเรียนได้รับเนื้อหา และทำกิจกรรม ที่เหมาะสมตามวัย และศักยภาพ หลักเหตุผล ๑. การเรียนรู้เรื่องความ งามและคุณค่าของการ แสดงนาฏศิลป์ไทยช่วย ให้ตระหนักถึงคุณค่า และความสำคัญของ การแสดงนาฏศิลป์ไทย อันเป็นมรดกทาง วัฒนธรรม

ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
				๒. นักเรียนได้แสดงความ คิดเห็นจากเรื่องที่เรียน ตามความเข้าใจของ ตนเอง หลักสร้างภูมิคุ้มกัน ๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะ การทำงานกลุ่มและ กล้าแสดงออก ๒. นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง จากการเรียนรู้ ๓. เห็นคุณค่าและตระหนัก ถึงความสำคัญของ นาฏศิลป์แต่ละประเทศ

๔. สารการเรียนรู้

๒. ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย

๕. แนวทางบูรณาการการเรียนรู้

๖. การเตรียมตัวของผู้สอน

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย (ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย)
๓. ใบงานเรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย
๔. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้นี้ใช้วิธีบูรณาการด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม

ชั่วโมงที่ ๒

ขั้นวางแผนการใช้คำถาม (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าองค์ประกอบของการแสดงนาฏศิลป์ไทย มีองค์ประกอบอะไรบ้าง แต่ละอย่างมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

ขั้นเตรียมคำถาม (๑๐ นาที)

๑. ครูเปิดวิดีโอการแสดงโขนเรื่อง รามเกียรติ์ ให้นักเรียนชมแล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ และทราบหรือไม่ว่าคุณค่าและความงามของการแสดงชุดนี้อยู่ที่ใด และนักเรียนพบศิลปะแขนงใดบ้างปรากฏอยู่ในการแสดงชนิดนี้ โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง

ขั้นใช้คำถาม (๓๐ นาที)

๑. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง ความงามและคุณค่าของการแสดงนาฏศิลป์ไทย ว่าการแสดงนาฏศิลป์ไทยจะต้องมีศิลปะหลายแขนงเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดง เช่น วรรณคดี ดนตรี การฟ้อนรำ จิตรกรรม และประติมากรรม
๒. ครูแจกใบงานเรื่อง ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย ให้นักเรียนวิเคราะห์ถึงความงามของนาฏศิลป์ไทยในด้านต่างๆ โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียน วิชานาฏศิลป์ ๕-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕-๖ หรืออินเทอร์เน็ต เพื่อตอบคำถามในใบงาน
๓. ครูสุ่มให้นักเรียนตอบคำถาม โดยเขียนคำถามที่มีอยู่ในใบงานบนกระดาน แล้วให้นักเรียนร่วมกันตอบ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ในชั้นเรียน

ขั้นสรุปและประเมินผล (๕ นาที)

๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนตรวจใบงาน

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. ใบงานเรื่องความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย	๒. แบบตรวจใบงานเรื่อง ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย	๒. ตรวจใบงานเรื่องความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. วิเคราะห์ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย	๑. แบบประเมินการวิเคราะห์ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย	๑. ประเมินการวิเคราะห์ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทย	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญ	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

ใบงาน

เรื่อง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครไทย

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

มฐ. ศ ๒.๑ ตัวชี้วัด ๑

คำชี้แจง : ให้นักเรียนวิเคราะห์ความงามและคุณค่าของนาฏศิลป์ไทยในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

๑. ความงามและคุณค่าทางด้านวรรณคดี

.....
.....
.....

๒. ความงามและคุณค่าทางด้านดนตรี

.....

๓. ความงามและคุณค่าทางการฟ้อนรำ

.....
.....
.....

๔. ความงามและคุณค่าทางด้านจิตรกรรม

.....
.....
.....

๕. ความงามและคุณค่าทางด้านประติมากรรม

.....
.....
.....

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางภัสพิมพ์ พันธุ์โยศรี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ การละครตะวันตก

เรื่อง ประวัติการละครตะวันตก

เวลา ๑ ชั่วโมง

๑.

มาตรฐาน

มาตรฐาน ศ ๓.๑

เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และ ประ ย ุ ก ต์ ใน ชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑

(๑)

มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ

๒.

สาระสำคัญ

ละคร เป็นการรวมศิลปะหลายแขนงไว้ด้วยกันตั้งแต่วรรณกรรมการละคร อันเป็นศิลปะในการประพันธ์เรื่องราวที่ใช้แสดง การออกแบบฉาก ออกแบบเครื่องแต่งกาย การเคลื่อนไหว และดนตรี การแสดงแต่ละยุคสมัยจะมีความแตกต่างกันและมีการพัฒนาศิลปะต่าง ๆ ด้วย ทำให้เห็นถึงวิวัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ละครตะวันตกแบ่งได้เป็น ๔ ยุค คือ ละครยุคแรก ละครสมัยกลาง ละครยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา และ ละครสมัยใหม่

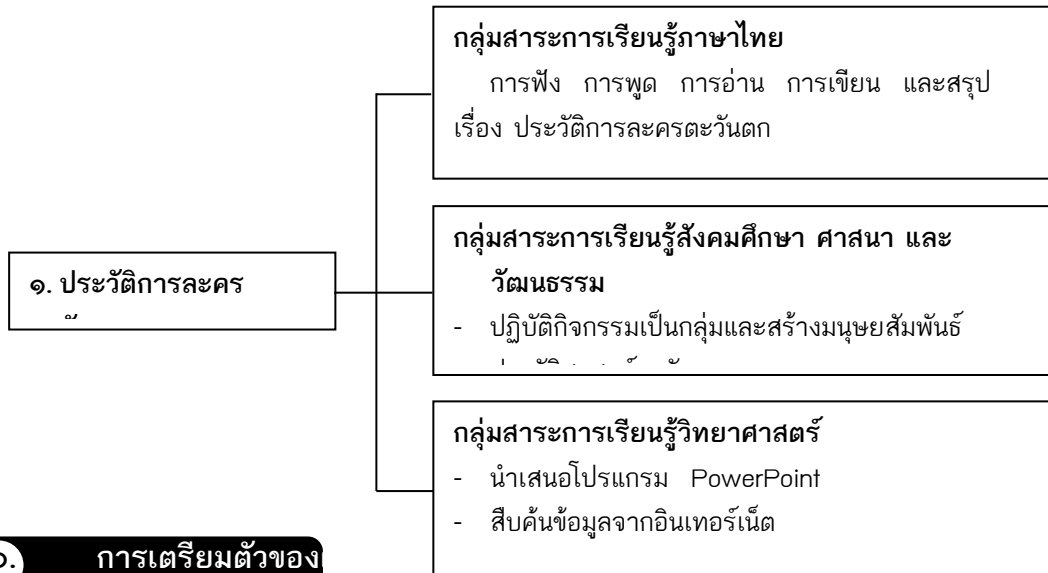
๓. เป้าหมายการเรียนรู้

ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/ กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
๑. อธิบายประวัติ ความเป็นมาของ ละครตะวันตกได้ ศ ๓.๑ (๑) ๒. อธิบายลักษณะของ ละครตะวันตก ในแต่ละยุคสมัยได้ ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีทักษะการวิเคราะห์ ความแตกต่างของ ละครตะวันตก ในแต่ละยุคสมัย ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน ๔. มีจิตสาธารณะ	๑. ความสามารถ ในการสื่อสาร ๒. ความสามารถ ในการคิด ๓. ความสามารถ ในการใช้ทักษะชีวิต ๔. ความสามารถในการ ใช้เทคโนโลยี	หลักพอประมาณ ๑. นักเรียนได้รับเนื้อหา และทำกิจกรรม ที่เหมาะสมตามวัย และศักยภาพ หลักเหตุผล ๑. การเรียนรู้เรื่อง ประวัติการละคร ตะวันตกช่วยให้ทราบ ถึงลักษณะของ ละครตะวันตก ในแต่ละยุค และ ประวัติศาสตร์ด้าน ต่างๆ ของประเทศ ในแถบตะวันตก ๒. นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็นจาก เรื่องที่เรียนตาม ความเข้าใจของ ตนเอง หลักสร้างภูมิคุ้มกัน ๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะ การทำงานกลุ่มและ กล้าแสดงออก ๒. นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง จากการเรียนรู้ ๓. เห็นคุณค่าและ ตระหนักถึง ความสำคัญของ นาฏศิลป์แต่ละ ประเทศ

๔. สารการเรียนรู้

๑. ประวัติการละครตะวันตก

๕. แนวทางบูรณาการการเรียนรู้

๖. การเตรียมตัวของ

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง ประวัติการละครตะวันตก
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง การละครตะวันตก (ประวัติการละครตะวันตก)
๓. ใบงานเรื่อง ละครตะวันตกยุคแรก
๔. ใบงานเรื่อง ละครตะวันตกยุคกลาง
๕. ใบงานเรื่อง ละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา
๖. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้นี้ใช้วิธีบูรณาการด้วยเทคนิคที่หลากหลาย คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้แบบบันได ๔ ขั้น การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ และการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม ทักษะการคิด

ชั่วโมงที่ ๔

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันอธิบายลักษณะของละครสุนาฏกรรม
๒. ครูเปิดวิดีโอการแสดงละครตะวันตกยุคแรกให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ และทราบหรือไม่ว่าเป็นละครประเภทใด เหมือนหรือต่างจากละครของไทยอย่างไร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง

ขั้นสอน (๓๐ นาที)

๑. ครูนำเสนอเนื้อหาเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคแรก ซึ่งประกอบด้วยละครในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้
 - ๑.๑ ละครสมัยเริ่มแรก เชื่อกันว่าการละครเริ่มมีมาตั้งแต่มนุษย์มีการเคลื่อนไหวตามจังหวะเพลง เพื่อเป็นการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มาช่วยให้เกิดความสมบูรณ์ แล้วให้นักเรียนร่วมกันหาละครในสมัยเริ่มแรกมาแลกเปลี่ยนกัน
 - ๑.๒ ละครกรีก เป็นต้นกำเนิดและมีอิทธิพลต่อการละครตะวันตกมาก เนื่องจากได้รับการส่งเสริมอย่างกว้างขวาง ละครกรีกมี ๒ ประเภท คือ
 - ละครโศกนาฏกรรม มีต้นกำเนิดมาจากการบูชาเทพเจ้าไดโอนิซุส
 - ละครสุนาฏกรรม พัฒนามาจากการร้องเพลงที่สนุกสนานของพวกติดตามขบวนแห่เทพเจ้าไดโอนิซุสโรงละครสำหรับใช้แสดง เป็นโรงละครกลางแจ้ง ที่นั่งเป็นแถวแบบสเตเดียมรูปครึ่งวงกลม ผู้แสดงเป็นชายล้วน แสดงท่าทางมากกว่าความเป็นจริง แต่งกายด้วยสีฉูดฉาดใส่หน้ากากตามลักษณะของตัวละคร แล้วให้นักเรียนร่วมกันหาละครกรีกมาแลกเปลี่ยนกัน
 - ๑.๓ ละครโรมัน ลอกเลียนแบบมาจากละครของกรีกโบราณ ผู้ชมละครมีแต่ชนชั้นต่ำ ละครโรมันมี ๒ ประเภท คือ โศกนาฏกรรมโรมัน และละครตลกขบขันโรมัน แล้วให้นักเรียนร่วมกันหาละครโรมันมาแลกเปลี่ยนกัน
๒. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ คน ทำใบงานเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคแรก ให้นักเรียนร่วมกันอธิบายถึงลักษณะของละครตะวันตกยุคแรก การแต่งกาย และเวทีแสดงละคร โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรืออินเทอร์เน็ต
๓. ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอผลงาน โดยไม่จำกัดวิธีการนำเสนอ
๔. ครูเปิดโอกาสให้เพื่อนในชั้นเรียนซักถามเพิ่มเติมในข้อสงสัยกับกลุ่มที่ออกมานำเสนอ

ขั้นสรุป (๑๐ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนร่วมกันบอกแนวทางในการนำความรู้ไปประกอบอาชีพในอนาคต
๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกในยุคแรก โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้
๓. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคแรก เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น ใช้ในการสร้างสรรค์การแสดงในกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น และประกอบอาชีพในอนาคต

ชั่วโมงที่ ๕

ขั้น L1 ตั้งประเด็นคำถาม (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบบันได ๕ ขั้น)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันอธิบายลักษณะของละครสุนทรนาฏกรรม
๒. ครูเปิดวิดีโอการแสดงละครตะวันตกในสมัยกลางให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ และทราบหรือไม่ว่าเป็นละครประเภทใด เหมือนหรือต่างจากละครของไทยอย่างไร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง

ขั้น L2 การสืบค้นความรู้จากแหล่งเรียนรู้และสารสนเทศ (๑๕ นาที)

๑. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง ประวัติการละครตะวันตก
๒. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ศึกษาและสืบค้นข้อมูลประวัติการละครตะวันตกถึงลักษณะของละคร การแต่งกาย เวทีแสดงละคร และบอกถึงความแตกต่างของละครยุคแรกและละครสมัยกลาง โดยให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาจับสลากหัวข้อในการศึกษาต่อไปนี้
 ๑. ละครแนวมหัศจรรย์
 ๒. ละครแพสชั่น
 ๓. ละครแนวอินนิหาร
 ๔. ละครสอนศีลธรรม
 ๕. ละครเรีงรมย์

ขั้น L3 การสรุปองค์ความรู้ (๑๐ นาที)

๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคกลาง โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้
๒. ครูให้นักเรียนจัดทำเป็นแผนผังความคิด อาจใช้สัญลักษณ์หรือรูปภาพแทนข้อความก็ได้

ขั้น L4 การสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (๑๐ นาที)

๑. นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำเสนอ
๒. ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้น L5 การบริการสังคมและจิตสาธารณะ (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนนำผลงานไปจัดนิทรรศการภายในบริเวณโรงเรียนร่วมกับผลงานนักเรียนห้องอื่น ๆ เพื่อเผยแพร่ผลงาน
๒. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคกลาง เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น ใช้ในการสร้างสรรค์การแสดงในกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น และนำไปเชื่อมโยงกับการเรียนวิชาประวัติศาสตร์

ชั่วโมงที่ ๖

ขั้นกระตุ้นความสนใจ (๕ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันอธิบายลักษณะของละครใบ้ เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)

๑. ครูเปิดวิดีโอการแสดงละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ และทราบหรือไม่ว่าเป็นละครประเภทใด เหมือนหรือต่างจากละครของไทยอย่างไร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง
๒. ครูให้นักเรียนร่วมกันศึกษาเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา โดยสืบค้นข้อมูลจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรืออินเทอร์เน็ต

ขั้นสอน (๒๕ นาที)

๑. ครูอธิบายเพิ่มเติมเนื้อหาเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาว่าละครที่เด่นในสมัยนี้ คือ
 - ๑.๑ ละครในอิตาลี ศูนย์กลางของละครสมัยนี้ คือ ราชสำนัก ผู้แสดงจึงเป็นข้าราชการ แสดงในโรงละครส่วนตัวของพวกเขา นาง ใช้ฉากแบบวาดให้แลดูมีความลึกเหมือนจริง ละครในอิตาลีมี ๓ ประเภท คือ ละครโศกนาฏกรรม ละครตลก ละครพาสตอราล นอกจากนี้ยังมีละครที่เกิดขึ้นใหม่ในตอนปลายของยุค คือ คอมมีเดีย เดลลาร์เต
 - ๑.๒ ละครในสเปน ได้รับอิทธิพลมาจากคอมมีเดีย เดลลาร์เต ช่วงแรกนักแสดงเป็นชายล้วน ต่อมาเริ่มมีนักแสดงหญิงเข้ามาแสดงด้วย ละครสเปนในยุคนี้มี ๒ ประเภท คือ
 - ละครเกี่ยวกับศาสนา มีลักษณะผสมผสานระหว่างไซเคิลเพลย์และละครสอนศีลธรรม มีตัวละครที่เป็นมนุษย์ และสิ่งเหนือธรรมชาติผสมผสานกับสิ่งที่ป็นสัญลักษณ์จัดแสดงบนเวที
 - ละครทางโลก มีการสร้างโรงละครแบบถาวร มีเฉลียงที่สร้างขึ้นด้านข้างเพื่อให้ขุนนางนั่ง ถ้าจัดแสดงให้ราชสำนักจะมีการตกแต่งฉากและการแต่งกายที่หรูหรา

๒. ครูเปิดวิดีโอละครตะวันตกในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาให้นักเรียนชม แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นของละครแต่ละประเภท
๓. ครูให้นักเรียนวิเคราะห์สรุปความเหมือนและความแตกต่างของละครแต่ละประเภท

ขั้นสรุป (๑๐ นาที)

๑. ครูแจกใบงานเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา ให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะของละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา การแต่งกาย และเวทีแสดงละคร และบอกถึงความแตกต่างของละครสมัยกลาง และละครยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรืออินเทอร์เน็ต
๒. ครูสุ่มให้นักเรียนตอบคำถาม โดยเขียนคำถามที่มีอยู่ในใบงานบนกระดาน แล้วให้นักเรียนร่วมกันตอบ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ในชั้นเรียน

ขั้นตรวจสอบการเรียนรู้ (๕ นาที)

๑. ครูประเมินการตอบคำถามและการอภิปรายในชั้นเรียน
๒. ครูตรวจสอบและประเมินผลใบงานเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา
๓. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม

ชั่วโมงที่ ๓

ขั้นสร้างความตระหนัก (๕ นาที) (การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิด)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกลักษณะละครโทรทัศน์ที่พบเห็นในปัจจุบัน เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ

ขั้นระดมความคิด (๑๕ นาที)

๑. ครูเปิดวิดีโอการแสดงละครตะวันตกยุคใหม่ให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ และทราบหรือไม่ว่าเป็นละครประเภทใด เหมือนหรือต่างจากละครของไทยอย่างไร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง
๒. ครูนำเสนอเนื้อหาเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคใหม่ว่า เฮนริก อิบเซน ได้รับสมญานามว่าเป็นบิดาแห่งการเขียนบทละครตามแนวสำนึกนิยม เป็นผู้วางรากฐานการละครสมัยใหม่ที่เขียนบทเกี่ยวกับความสมจริง ด้านปัญหาสังคม ละครสมัยใหม่ที่นิยมเล่น คือ
 - ๒.๑ ละครแนวสำนึกนิยมและแนวธรรมชาตินิยม เป็นการนำเสนอความจริงของชีวิตโดยไม่บิดเบือน
 - ๒.๒ ละครแนวต่อต้านสำนึกนิยมและธรรมชาติ มีดังนี้
 - ละครแบบสัญลักษณ์นิยม ใช้สัญลักษณ์ในการเสนอความจริง เพื่อให้คนได้คิดและเกิดการตีความได้หลายแนว
 - ละครร้อยกรอง เป็นละครที่เขียนแบบร้อยกรอง

๓. ครูเปิดวิดีโอละครตะวันตกสมัยใหม่ให้นักเรียนชม แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะเด่นของละครแต่ละประเภท

๔. ครูให้นักเรียนวิเคราะห์สรุปความเหมือนและความแตกต่างของละครแต่ละประเภท

ขั้นสร้างสรรค์ชิ้นงาน (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกสมัยใหม่ ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ คน วิเคราะห์ถึงลักษณะของละครตะวันตกในสมัยใหม่ การแต่งกาย เวทีแสดงละคร และบอกถึงความแตกต่างของละครในสมัยใหม่ และละครที่นักเรียนได้พบในปัจจุบัน โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรืออินเทอร์เน็ต นำเสนอในรูปแบบนิทานสมุดภาพ ขนาด A3

ขั้นนำเสนอผลงาน (๑๐ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาจับสลากลำดับในการนำเสนอผลการศึกษา

๒. ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอผลการศึกษาตามลำดับ

๓. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกสมัยใหม่ โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้

ขั้นวัดและประเมินผล (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนในชั้นเรียนร่วมกันประเมินการนำเสนอผลการศึกษากลุ่มที่ออกมานำเสนอผลการศึกษา

๒. ครูตรวจสอบและประเมินผลแผนผังความคิดเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกสมัยใหม่

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐
	๒. ใบบงานเรื่องประวัติการละครตะวันตกยุคแรก	๒. แบบตรวจใบบงานเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคแรก	๒. ตรวจใบบงานเรื่องประวัติการละครตะวันตกยุคแรก	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐
	๓. ใบบงานเรื่องประวัติการละครตะวันตกยุคกลาง	๓. แบบตรวจใบบงานเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคกลาง	๓. ตรวจใบบงานเรื่องประวัติการละครตะวันตกยุคกลาง	๓. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐
	๔. ใบบงานเรื่อง การละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา	๔. แบบตรวจใบบงานเรื่อง ประวัติการละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา	๔. ตรวจใบบงานเรื่องประวัติการละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา	๔. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐
	๕. สมุดภาพเรื่อง	๕. แบบตรวจสมุดภาพ	๕. ตรวจสมุดภาพเรื่อง	๕. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า

	ประวัติการละคร ตะวันตกยุคใหม่	เรื่อง ประวัติการ ละครตะวันตกยุคใหม่	ประวัติการละคร ตะวันตกยุคใหม่	ร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. วิเคราะห์ความ แตกต่างของละคร ตะวันตกในแต่ละยุค	๑. แบบประเมินการ วิเคราะห์ความ แตกต่างของละคร ตะวันตกในแต่ละยุค	๑. ประเมินการวิเคราะห์ ความแตกต่างของ ละครตะวันตก ในแต่ละยุค	๑. ได้คะแนนไม่ ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมใน ชั้นเรียน	๑. แบบประเมิน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์	๑. สังเกต พฤติกรรม ในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมใน ชั้นเรียน	๑. แบบ ประเมินสมรรถนะ ที่สำคัญ	๑. สังเกต พฤติกรรม ในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมใน ชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต พฤติกรรม หลัก ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกต พฤติกรรม ในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐

ใบงาน

เรื่อง ละครตะวันตกยุคแรก

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

มฐ. ศ ๓.๑ ตัวชี้วัด ๑

คำชี้แจง :ให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาในบทเรียนแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

- ๑. การแสดงละครตะวันตกในยุคแรกมีจุดประสงค์เพื่อสิ่งใด
.....
.....
.....
- ๒. จุดเด่นของละครกรีกที่ดึงดูดผู้ชมคือด้านใด
.....
.....
.....
- ๓. เพราะเหตุใดละครโรมันถึงเสื่อมลง
.....
.....
.....
- ๔. การแต่งกายของละครกรีกมีลักษณะอย่างไร
.....
.....
.....
- ๕. โรงละครโรมันแตกต่างจากโรงละครกรีกอย่างไรบ้าง
.....
.....
.....

ใบงาน

เรื่อง ละครตะวันตกยุคกลาง

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

มฐ. ศ ๓.๑ ตัวชี้วัด ๑

คำชี้แจง :ให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาในบทเรียนแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

๑. เพราะเหตุใดจึงกล่าวว่าละครตะวันตกยุคกลางเป็นยุคมืด

.....
.....
.....

๒. ละครยุคกลางมีประเภทได้แก่อะไรบ้าง

.....
.....
.....

๓. ฉากของละครในยุคกลางมีลักษณะอย่างไร

.....
.....
.....

๔. สิ่งใดที่เป็นอิทธิพลต่อลักษณะของโรงละครในยุคกลาง

.....
.....
.....

๕. นักเรียนชื่นชอบละครประเภทใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....
.....
.....

ใบงาน

เรื่อง ละครตะวันตกยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

มฐ. ศ ๓.๑ ตัวชี้วัด ๑

คำชี้แจง :ให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาในบทเรียนแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ศูนย์กลางของละครในอิตาลีคือสิ่งใด

.....
.....
.....

๒. เพราะเหตุใดละครอิตาลีในยุคแรกจึงไม่ค่อยมีคุณภาพทางศิลปะแต่มีความสำคัญในทางประวัติการละคร

.....
.....
.....

๓. ละครชนิดใหม่ที่เกิดขึ้นในอิตาลี ตอนปลายยุคคือละครชนิดใดและมีลักษณะอย่างไร

.....
.....
.....
.....

๔. เพราะเหตุใดทางฝ่ายศาสนาจึงสั่งให้เลิกการแสดงละครเกี่ยวกับศาสนาในประเทศสเปน

.....
.....
.....
.....

๕. การจัดแสดงละครทางโลกสำหรับราชสำนักมีลักษณะอย่างไร

.....
.....
.....
.....

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางภัสร์พิมพ์ พันธุ์โยศรี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ การละครตะวันตก

เรื่อง ละครสร้างสรรค์

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ ๓.๑

เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ (๒) สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ

๒. สาระสำคัญ

ละครสร้างสรรค์ คือ ละครนอกรูปแบบที่ไม่ต้องการเวที มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการ
แสดงออกและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกันก็เรียนรู้ถึงความรู้สึกของผู้อื่นด้วย

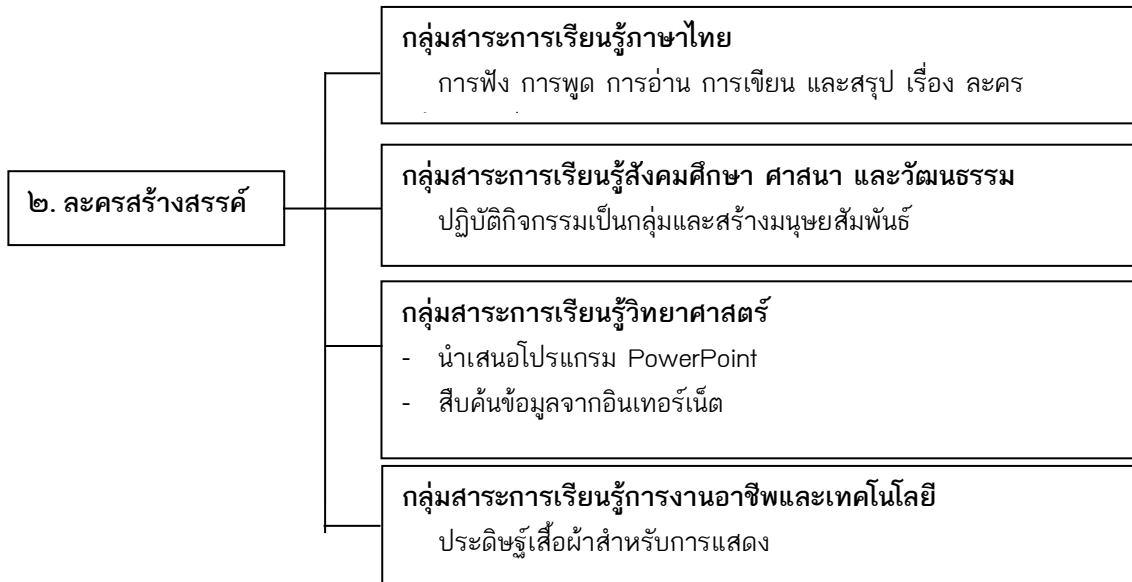
๓. เป้าหมายการเรียนรู้

ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
<p>๑. เข้าใจลักษณะเฉพาะของละครสร้างสรรค์ได้ ศ ๓.๑ (๒)</p> <p>๒. บอกวิธีการจัดการแสดงละครสร้างสรรค์ได้ ศ ๓.๑ (๒)</p>	<p>๑. มีทักษะการจัดการแสดงละครสร้างสรรค์ ศ ๓.๑ (๒)</p>	<p>๑. ซื่อสัตย์สุจริต</p> <p>๒. มีวินัย</p> <p>๓. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๔. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร</p> <p>๒. ความสามารถในการคิด</p> <p>๓. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี</p>	<p>หลักพอประมาณ</p> <p>๑. นักเรียนได้รับเนื้อหาและทำกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัยและศักยภาพ</p> <p>หลักเหตุผล</p> <p>๑. การเรียนรู้เรื่องละครสร้างสรรค์ช่วยให้ทราบถึงลักษณะ รูปแบบ โครงสร้าง และวิธีการต่างๆ ในการจัดการแสดงละครสร้างสรรค์</p> <p>๒. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่เรียนตามความเข้าใจของตนเอง</p> <p>หลักสร้างภูมิคุ้มกัน</p> <p>๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะการทำงานกลุ่มและกล้าแสดงออก</p> <p>๒. นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้</p>

๔. สารการเรียนรู้

๒. ละครสร้างสรรค์

๕. แนวทางบูรณาการการเรียนรู้

๖. การเตรียมตัวของผู้สอน

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง ละครสร้างสรรค์
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง การแสดงตะวันตก (ละครสร้างสรรค์)
๓. อุปกรณ์ประกอบการแสดง
๔. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้นี้ใช้วิธีบูรณาการด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดง

ชั่วโมงที่ ๗

ขั้นเตรียมบทละคร (๑๐ นาที)

๑. ครูเปิดวิดีโอการแสดงละครสร้างสรรค์ให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ และทราบหรือไม่ว่าเป็นละครประเภทใด มีลักษณะการแสดง และสถานที่ที่ใช้ในการแสดงเป็นอย่างไร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง
๒. ครูนำเสนอเนื้อหาเรื่อง ละครสร้างสรรค์ เกี่ยวกับความหมาย รูปแบบของการสร้างบทละคร คือ ละครที่เป็นแบบฉบับ ละครที่ไม่เป็นแบบฉบับ ละครที่ผู้ชมร่วมแสดง ละครเพลง ละครหุ่น ละครประเด็นศึกษา และองค์ประกอบ ซึ่งมี ๓ ประการ คือ เรื่องหรือบทละคร การแสดง ผู้ชม
๓. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม ละครสร้างสรรค์ ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ช่วยกันจัดการแสดงละครสร้างสรรค์ในรูปแบบละครใบ้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่พบในชีวิตประจำวัน โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรืออินเทอร์เน็ต
๔. ครูคอยให้คำแนะนำขณะนักเรียนเขียนบทละคร

ขั้นศึกษาบทละครและเลือกบทบาทที่จะแสดง (๕ นาที)

๑. นักเรียนเลือกบทละครที่เหมาะสมกับตนเอง และศึกษาบทละครที่ตนเองได้รับแสดง

ซ้อมการแสดง (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนฝึกซ้อมการแสดง โดยให้นักเรียนในกลุ่มคอยให้คำแนะนำกัน
๒. ครูสังเกตการฝึกซ้อมของนักเรียน

แสดงและชมการแสดง (๒๐ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนออกมาจับสลากลำดับในการแสดง และออกมาแสดงละครตามลำดับ
๒. ครูให้เพื่อนในชั้นเรียนประเมินและวิจารณ์การแสดง
๓. ครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมเป็นรายบุคคลและสรุปการแสดงละครสร้างสรรค์ที่นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ ว่าตรงตามรูปแบบของการจัดการแสดงละครสร้างสรรค์หรือไม่ และเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. แสดงละครสร้างสรรค์	๑. แบบประเมินการแสดงละครสร้างสรรค์	๑. ประเมินการแสดงละครสร้างสรรค์	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญ	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางภัสพิมพ์ พันธุ์โยศรี)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ การละครตะวันตก

เรื่อง การเขียนบทละครสั้น

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๑ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ ๓.๑

เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ (๒) สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ

๒. สาระสำคัญ

การเขียนบทละครสั้น คือ การสร้างสรรค์บทละครที่มีการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจบในระยะเวลาเพียงแค่
๕-๑๐ นาที โดยต้องอาศัยหลักการและขั้นตอนในการเขียนเพื่อจัดลำดับเหตุการณ์ให้มีความน่าสนใจ และนำ
ติดตาม

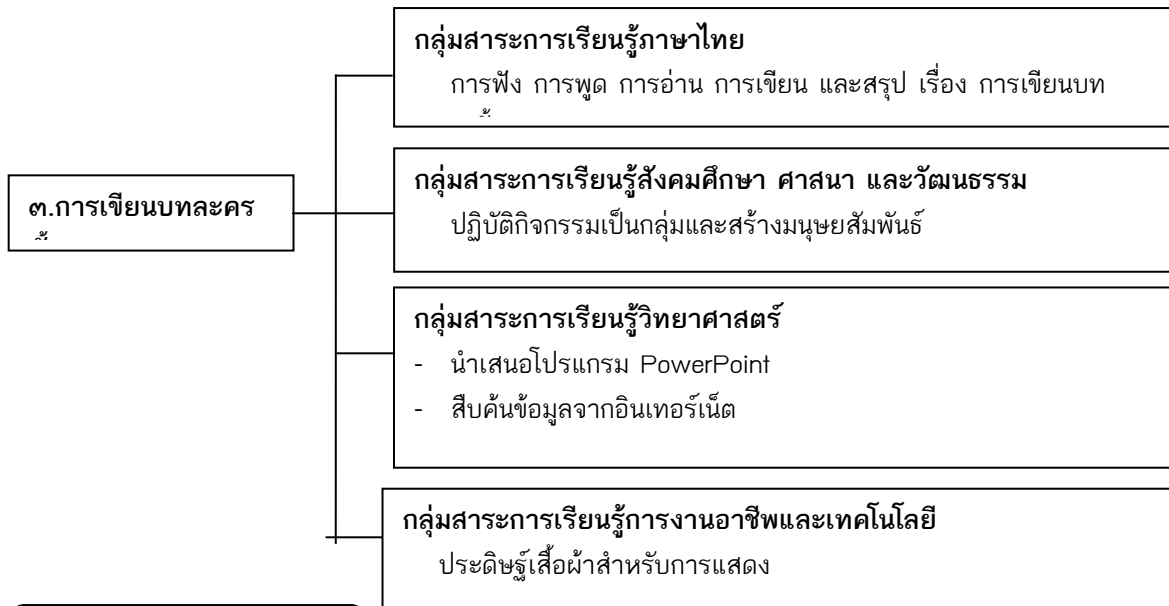
๓. เป้าหมายการเรียนรู้

ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
๑. เข้าใจลักษณะเฉพาะ ของการเขียนบทละคร สั้น ศ ๓.๑ (๒) ๒. บอกวิธีการเขียนบท ละครสั้นได้ ศ ๓.๑ (๒)	๑. มีทักษะการเขียนบท ละครสั้น ศ ๓.๑ (๒)	๑. ซื่อสัตย์สุจริต ๒. มีวินัย ๓. ใฝ่เรียนรู้ ๔. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. ความสามารถ ในการสื่อสาร ๒. ความสามารถ ในการคิด ๓. ความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยี	หลักพอประมาณ ๑. นักเรียนได้รับเนื้อหา และทำกิจกรรม ที่เหมาะสมตามวัย และศักยภาพ หลักเหตุผล ๑. การเรียนรู้เรื่อง การเขียนบทละคร สั้นช่วยให้ทราบถึง ลักษณะ รูปแบบ โครงสร้าง และ วิธีการต่างๆ ในการ เขียนบทละครสั้น ๒. นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็นจาก เรื่องที่เรียนตาม ความเข้าใจของ ตนเอง หลักสร้างภูมิคุ้มกัน ๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะ การทำงานกลุ่มและ กล้าแสดงออก ๒. นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง จากการเรียนรู้

๔. สาระการเรียนรู้

๓. การเขียนบทละครสั้น

๕. แนวทางบูรณาการการเรียนรู้

๖. การเตรียมตัวของผู้สอน

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง ละครสร้างสรรค์
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง การแสดงตะวันตก (การเขียนบทละครสั้น)
๓. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการจัดการด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

ชั่วโมงที่ ๘

ขั้นสร้างความตระหนัก (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างการแสดงละครสั้นที่นักเรียนเคยรับชม เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที)

๑. ครูเปิดวิดีโอการแสดงละครสั้นให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ และทราบหรือไม่ว่าการนำเสนอบทละครคือรูปแบบใด มีลักษณะการเขียนโครงเรื่อง และการใช้ภาษาอย่างไร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง

ขั้นระดมความคิด (๑๐ นาที)

๑. ครูยกตัวอย่างบทละครสั้นรูปแบบต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าบทละครสั้นที่ครูนำมานั้นมีสิ่งใดที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร
๒. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง การเขียนบทละครสั้น เกี่ยวกับรูปแบบการเขียนโครงสร้างของบทละครสั้น ขั้นตอนการเขียนบทละคร และขั้นตอนในการสร้างละครสำหรับเยาวชน
๓. ครูเปิดวิดีโอการแสดงละครสั้นให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ว่าการแสดงละครสั้นที่นักเรียนได้ชมต้องการจะสื่อถึงสิ่งใด โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติม

ขั้นสร้างสรรค์ชิ้นงาน (๒๐ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม การเขียนบทละครสั้นโดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ๘ กลุ่ม ช่วยกันสร้างสรรค์บทละคร ให้สอดคล้องกับหัวข้อที่ครูกำหนดให้ โดยการให้นักเรียนจับสลากในการเลือกหัวข้อ ดังนี้
 - ๑.๑ ความอดทน
 - ๑.๒ ความขยัน
 - ๑.๓ ยาเสพติด
 - ๑.๔ ความรัก
 - ๑.๕ การเสียดสละ
 - ๑.๖ โอกาส
 - ๑.๗ สติ

๑.๘ ความผิดหวัง

๒. ครูคอยให้คำแนะนำขณะนักเรียนเขียนบทละคร

ชั้นนำเสนอผลงาน (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอผลงานพร้อมบอกหัวข้อที่นักเรียนจับสลากได้ และอธิบายแนวคิดในการเขียนบทละครสั้น
๒. ครูให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ว่าบทละครสั้นที่นักเรียนร่วมกันเขียนนั้นตรงตามขั้นตอนหรือไม่ หากไม่ตรงจะมีวิธีการแก้ไขปัญหาอย่างไรให้บทละครนั้นออกมาอย่างสมบูรณ์

ขั้นวัดและประเมินผล (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนในชั้นเรียนประเมินและวิจารณ์ผลงานของกลุ่มที่ออกมานำเสนอ
๒. ครูประเมินและวิจารณ์และให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการเขียนบทละครสั้นในครั้งต่อไป
๓. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๔. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๕. ครูตรวจสอบและประเมินการเขียนบทละครสั้น

ขั้นเผยแพร่ผลงาน (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนนำผลงานไปจัดนิทรรศการภายในบริเวณโรงเรียนร่วมกับห้องอื่น เพื่อเผยแพร่ผลงานการสร้างสรรค์การเขียนบทละคร

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. การเขียนบทละครสั้น	๑. แบบประเมินการเขียนบทละครสั้น	๑. ประเมินการนำเสนอผลงานการเขียนบทละครสั้น	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญ	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางภัสพิมพ์ พันธุ์โยศรี)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ - ๘

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การแสดงนาฏศิลป์ไทย

เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ไทย รำศรีนวล อาหนู

เวลา ๓ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ ๓.๑

เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ (๑) มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ

๒. สาระสำคัญ

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะประจำชาติ มีลีลาอ่อนช้อยงดงามเป็นที่ประทับใจต่อผู้ชม การแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่
ละประเภทมีลักษณะเฉพาะตัว มีความสวยงามแตกต่างกัน มีทั้งการแสดงที่เป็นชุด เช่น รำ และระบำต่าง ๆ
หรือการแสดงที่เป็นเรื่องเป็นตอน เช่น การแสดงโขน ละคร

สินวลเป็นชื่อเพลงหน้าพาทย์ที่ใช้ประกอบการแสดงละคร ประกอบกิริยาไปมาของผู้หญิงที่มีท่าทางชด
ช้อย ต่อมาเมื่อประดิษฐ์ทำนองเพลงขึ้นประกอบการรำ แต่เดิมเป็นการรำรำประกอบละครของนางวิหारीใน
เรื่องไชยเชษฐา ภายหลังจึงแยกออกมาใช้เป็นระบำเบ็ดเตล็ด แสดงความรื่นรมย์ของหญิงสาวแรกวันที่มีจิต
กิริยางดงามตามลักษณะกุลสตรีไทย

๓. เป้าหมายการเรียนรู้

ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
<p>๑. อธิบายลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์ไทยรำศรีนวล อาหนูได้ ศ ๓.๑ (๑)</p> <p>๒. อธิบายความหมายของเนื้อเพลงรำศรีนวลได้ ศ ๓.๑ (๑)</p>	<p>๑. มีทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยรำศรีนวล อาหนู ศ ๓.๑ (๑)</p> <p>๒. มีทักษะการขับร้องเพลง รำศรีนวล ศ ๓.๑ (๑)</p>	<p>๑. ซื่อสัตย์สุจริต</p> <p>๒. มีวินัย</p> <p>๓. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๔. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>๕. รักความเป็นไทย</p>	<p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร</p> <p>๒. ความสามารถในการคิด</p> <p>๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต</p> <p>๔. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี</p>	<p>หลักพอประมาณ</p> <p>๑. นักเรียนได้รับเนื้อหาและทำกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัยและศักยภาพ</p> <p>หลักเหตุผล</p> <p>๑. การเรียนรู้เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ไทยรำศรีนวล อาหนู</p>
ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
<p>๓. อธิบายลักษณะการแต่งกายของการแสดงรำศรีนวลได้ ศ ๓.๑ (๑)</p>				<p>ช่วยให้มีทักษะในการแสดงรำศรีนวล อาหนูและทราบถึงกิจกรรมรายทของหญิงไทยในสมัยโบราณ</p> <p>๒. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่เรียนตามความเข้าใจของตนเอง</p> <p>หลักสร้างภูมิคุ้มกัน</p> <p>๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะการทำงานกลุ่มและกล้าแสดงออก</p> <p>๒. นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้</p>

๔. สารการเรียนรู้

๑. นาฏศิลป์ไทย
 - การแสดงนาฏศิลป์ไทย (รำศรีนวล อาหนู)

๕. แนวทางบูรณาการการเรียนรู้

๑. นาฏศิลป์ไทย
- การแสดงนาฏศิลป์ไทย
(รำศรีนวล อาหนู)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และสรุป เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ไทย (รำศรีนวล อาหนู)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
ปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มและสร้างมนุษยสัมพันธ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
- สังเกตการสาธิตท่ารำ เพลงรำศรีนวลจากครู แล้วปฏิบัติตาม
- นำเสนอโปรแกรม PowerPoint
- สื่อการเรียนรู้จากคลิปบน YouTube

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายขณะรำ

๖. การเตรียมตัวของผู้สอน

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง รำศรีนวล อาหนู
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ไทย (รำศรีนวล อาหนู)
๓. ใบงาน รำศรีนวล อาหนู
๔. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ใช้วิธีบูรณาการด้วยเทคนิคที่หลากหลาย คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต

ชั่วโมงที่ ๙

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ)

๑. ครูให้นักเรียนร่วมกันบอกคุณลักษณะของหญิงไทยในสมัยโบราณ เพื่อเป็นการกระตุ้น ความสนใจ
๒. ครูเปิดวิดีโอการแสดงรำศรีนวลให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ การแสดงชุดนี้มีลักษณะ วิธีการแสดง การแต่งกายอย่างไร และเนื้อเพลงกล่าวถึงสิ่งใดโดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง

ขั้นสอน (๓๐ นาที)

๑. ครูสนทนากับนักเรียน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ไทย (รำศรีนวล) เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ลักษณะ วิธีการแสดง เนื้อเพลง การแต่งกาย และวิธีการปฏิบัติทำรำการรำศรีนวล ถึงความรื่นรมย์ของหญิงสาวแรกรุ่งที่มีจริตกิริยาดงามตามลักษณะกุลสตรีไทย ใช้วงปี่พาทย์บรรเลงประกอบการแสดง จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ รำศรีนวล ดังนี้

- ๑.๑ ครูเปิดโปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เนื้อเพลงรำศรีนวลให้นักเรียนดู จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันอ่านเนื้อเพลงหลาย ๆ ครั้งจนจำได้
 - ๑.๒ ครูเปิดเพลงรำศรีนวลให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนลองร้องตาม
 - ๑.๓ ครูสอนนักเรียนร้องเพลงรำศรีนวลทีละท่อน พร้อมให้ปรับมือตามจังหวะ จากนั้นครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มฝึกร้องเพลงรำศรีนวลเอง โดยครูคอยดูแล และแนะนำในส่วนที่ยังปฏิบัติไม่ถูกต้อง จนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องด้วยตนเอง
 - ๑.๔ ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติ ลักษณะวิธีการแสดงการแต่งกาย และวิธีการร้องเพลงรำศรีนวล และสาธิตการร้องเพลงรำศรีนวลอีกครั้งให้กับนักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
๒. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ และตั้งคำถามแล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบ

ขั้นสรุป (๑๐ นาที)

๑. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง การขับร้องเพลงรำศรีนวล โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้
๒. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การขับร้องเพลงรำศรีนวล เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น ในการขับร้องเพลงไทยเดิม และการเลือกเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับยุคสมัย

ชั่วโมงที่ ๑๐

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูอ่านเนื้อเพลงสีนวลให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนลองสร้างสรรค์ท่าทางประกอบเพื่อกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูให้นักเรียนทบทวนการร้องเพลงสีนวล
๓. ครูเปิดวิดีโอการแสดงรำศรีนวลให้นักเรียนชม และให้วิเคราะห์ลักษณะท่ารำ เพื่อเป็นพื้นฐานในการต่อท่ารำ

ขั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. เนื่องจากในการแสดงชุดนี้ประกอบด้วยเพลง ๒ เพลง ได้แก่ เพลงสีนวล และเพลงอาหุ ครูจึงแบ่งการสอนออกเป็น ๒ ชั่วโมง โดยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติท่ารำเพลงสีนวลก่อน ดังนี้
 - ๑.๑ ครูสาธิตท่ารำ เพลงสีนวลทีละท่า พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติ ขณะครูสาธิตเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามในส่วนที่ไม่เข้าใจ

- ๑.๒ ครูให้นักเรียนแสดงทำรำเพลงสีนวล พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัตินำและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเองหลาย ๆ ครั้ง จนชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
- ๑.๓ ครูสอบถามนักเรียนถึงข้อสงสัยในการปฏิบัติทำรำเพลงสีนวล ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตทำรำเพลงสีนวลอีกครั้งให้แก่ นักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๖ คน ออกมารำเพลงสีนวลหน้าชั้นเรียน
๒. ครูแนะนำให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง ทำรำเพลงสีนวล เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น และนำทำรำไปใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การแสดง ในโอกาสต่างๆ

ขั้นวัดและประเมินผล (๕ นาที)

๑. ครูให้เพื่อนในชั้นเรียนประเมินและวิจารณ์การแสดง แล้วครูอธิบายเพิ่มเติม
๒. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๓. ครูประเมินผลจากการปฏิบัติทำรำเพลงสีนวล
๔. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม

ชั่วโมงที่ ๑๐

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูอ่านเนื้อเพลงอาหนูให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนลองสร้างสรรค์ท่าทางประกอบ เพื่อกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูให้นักเรียนบทบาทนทำรำเพลงสีนวล
๓. ครูเปิดวิดีโอการแสดงรำสีนวลให้นักเรียนชม และให้วิเคราะห์ลักษณะท่ารำ เพื่อเป็นพื้นฐานในการต่อท่ารำ

ขั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทำรำเพลงอาหนู ดังนี้
 - ๑.๑ ครูสาธิตทำรำเพลงอาหนูทีละท่า พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามขณะครูสาธิตเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามในเรื่องที่ไม่เข้าใจ

- ๑.๒ ครูให้นักเรียนแสดงทำรำเพลงอาหนู พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัตินำและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเองหลาย ๆ ครั้ง จนชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
- ๑.๓ ครูสอบถามนักเรียนถึงข้อสงสัยในการปฏิบัติทำรำเพลงอาหนู ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตทำเพลงสืนวนอีกครั้งให้กับนักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๖ คน ออกมารำเพลงอาหนู หน้าชั้นเรียน
๒. ครูแจกใบงานเรื่อง รำศรีนวน อาหนู ให้นักเรียนศึกษาและวิเคราะห์ถึงประวัติความเป็นมา ลักษณะและวิธีการแสดง เนื้อเพลง ทำรำ และการแต่งกาย โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากหนังสือเรียน สื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรืออินเทอร์เน็ต
๓. ครูให้นักเรียนบอกอาชีพเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ไทย
๔. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง ทำรำเพลงอาหนู เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ ในระดับที่สูงขึ้น และนำทำรำไปใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การแสดงในโอกาสต่าง ๆ

ขั้นวัดและประเมินผล (๕ นาที)

๑. ครูให้เพื่อนในชั้นเรียนประเมินและวิจารณ์การแสดง และครูอธิบายเพิ่มเติม
๒. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๓. ครูประเมินผลจากการปฏิบัติทำรำเพลงสืนวน
๔. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๕. ครูตรวจสอบและประเมินผลใบงานเรื่อง รำศรีนวน อาหนู

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. ใบงานเรื่องรำศรีนวล อาหนู	๒. แบบตรวจใบงานเรื่องรำศรีนวล อาหนู	๒. ตรวจใบงานเรื่องรำศรีนวล อาหนู	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. ขับร้องเพลงรำศรีนวล อาหนู	๑. แบบประเมินขับร้องเพลงรำศรีนวล อาหนู	๑. ประเมินขับร้องเพลงรำศรีนวล อาหนู	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. รำศรีนวล อาหนู	๒. แบบประเมินรำศรีนวล อาหนู	๒. ประเมินรำศรีนวล อาหนู	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญ	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

ใบงาน

เรื่อง รำศรีนวล อาหฺนุ

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

มฐ. ศ ๓.๑ ตัวชี้วัด ๑

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาในบทเรียนแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

๑. การรำสีนวล ควรใช้ในโอกาสใด

.....
.....
.....

๒. การรำเพลงสีนวลสามารถจัดได้ในรูปแบบใดบ้าง

.....
.....
.....

๓. การแสดง รำศรีนวล อาหฺนุ มีลักษณะการแต่งกายอย่างไร

.....
.....
.....

๔. การรำเพลงสีนวลในตอนแรกนั้นเป็นการรำของตัวละครใด และปรากฏอยู่ในบทละครเรื่องใด

.....
.....
.....

๕. การคัดเลือกนักแสดงเพื่อใช้แสดง รำศรีนวล ผู้คัดเลือกควรใช้หลักเกณฑ์ใดพิจารณา

.....
.....
.....

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางภัสพิมพ์ พันธุ์โยศรี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ - ๑๐

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ การแสดงนาฏศิลป์ไทย

เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ไทย ระบายชา

เวลา ๓ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ ๓.๑

เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ (๑) มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ

๒. สาระสำคัญ

นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะประจำชาติ มีลีลาอ่อนช้อยงดงามเป็นที่ประทับใจต่อผู้ชม การแสดงนาฏศิลป์ไทยแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะตัว มีความสวยงามแตกต่างกัน มีทั้งการแสดงที่เป็นชุด เช่น รำ และระบำต่าง ๆ หรือการแสดงที่เป็นเรื่องเป็นตอน เช่น การแสดงโขน ละคร

ระบำชา เป็นระบำที่ครูลมุล ยมะคุปต์ และครูบัวผัน โบรากุล ได้ประดิษฐ์ทำรำให้เข้ากับเพลงบุญเซ็นซ้อค ซึ่งเป็นเพลงสำเนียงชา

๓. เป้าหมายการเรียนรู้

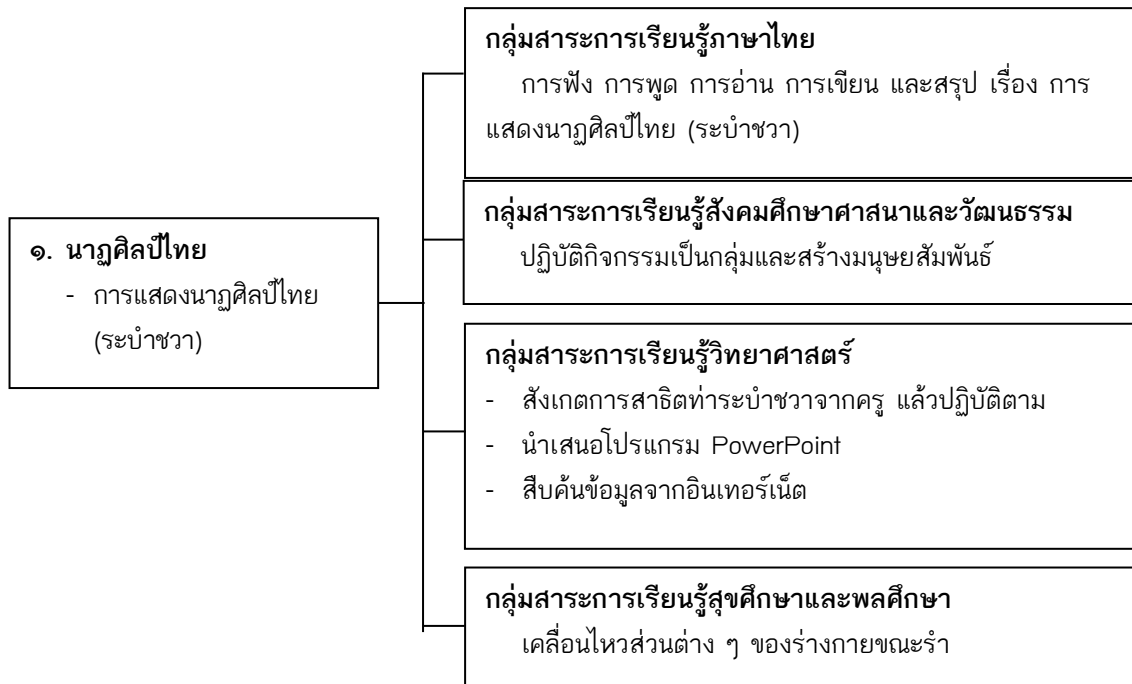
ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
๑. อธิบายลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์ไทยระบำชาได้ ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยระบำชา ศ ๓.๑ (๑) ๒. มีทักษะการจำแนกความแตกต่างระหว่างท่ารำไทย และท่าระบำชา ศ ๓.๑ (๑)	๑. ซื่อสัตย์สุจริต ๒. มีวินัย ๓. ใฝ่เรียนรู้ ๔. มุ่งมั่นในการทำงาน ๕. รักความเป็นไทย	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	หลักพอประมาณ ๑. นักเรียนได้รับเนื้อหาและทำกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัยและศักยภาพ หลักเหตุผล ๑. การเรียนรู้เรื่องการแสดงนาฏศิลป์ไทยระบำชา ช่วยให้มีทักษะในการแสดงรำชา และได้ทราบลักษณะเฉพาะของท่ารำชา

ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
				๒. นักเรียนได้แสดงความ คิดเห็นจากเรื่องที่เรียน ตามความเข้าใจของ ตนเอง หลักสร้างภูมิคุ้มกัน ๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะ การทำงานกลุ่มและ กล้าแสดงออก ๒. นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง จากการเรียนรู้

๔. สารการเรียนรู้

๑. นาฏศิลป์ไทย
 - การแสดงนาฏศิลป์ไทย (ระบำชาว)

๕. แนวทางบูรณาการการเรียนรู้

๖. การเตรียมตัวของผู้สอน

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง ระบายสี
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ไทย (ระบายสี)
๓. ใบงานเรื่อง ระบายสี
๔. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ใช้วิธีบูรณาการด้วยเทคนิคที่หลากหลาย คือ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ และการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต

ชั่วโมงที่ ๑๑

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูให้นักเรียนแสดงท่ารำนานาฏศิลป์ชวา เพื่อกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูเปิดวิดีโอการแสดงระบำให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ การแสดงชุดนี้มีลักษณะ วิธีการแสดง การแต่งกายอย่างไร ท่ารำเหมือนหรือต่างจากท่ารำที่นักเรียนเคยเห็นหรือไม่อย่างไร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง
๓. ครูเชื่อมโยงเรื่องที่นักเรียนตอบกับเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ไทย ระบายสี

ชั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. ครูนำเสนอเนื้อหาเรื่อง ระบายชา เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ลักษณะและวิธีการแสดง ทำนองเพลง การแต่งกาย วิธีการปฏิบัติทำรำระบายชา เป็นการแสดงประกอบเพลงซึ่งมีสำเนียงชาวดังนั้นทำรำจึงมีลักษณะคล้ายกับทำรำของชา
ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ รำศรีนวล ดังนี้
 - ๑.๑ ครูสาธิตทำรำระบายชา โดยเริ่มจากท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๙ พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติขณะครูสาธิต เปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามในส่วนที่ไม่เข้าใจ
 - ๑.๒ ครูให้นักเรียนแสดงทำรำระบายชา ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๙ พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัติหน้าและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเอง หลาย ๆ ครั้ง
 - ๑.๓ ครูให้นักเรียนสอบถามถึงข้อสงสัยในการปฏิบัติทำรำ เพลงระบายชา ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๙ ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตทำรำเพลงระบายชา ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๙ อีกครั้งให้นักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ชั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๖ คน ออกมาระบายชาท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๙ หน้าชั้นเรียน
๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง ระบายชา โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้

ขั้นวัดและประเมินผล (๕ นาที)

๑. ครูให้เพื่อนในชั้นเรียนประเมินและวิจารณ์การแสดง แล้วครูอธิบายเพิ่มเติม
๒. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๓. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๔. ครูประเมินการปฏิบัติทำรำ ระบายชา

ชั่วโมงที่ ๑๒

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูเปิดเพลงระบายชาให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสร้างสรรค์ท่าทางประกอบ เพื่อกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูให้นักเรียนทบทวนท่าระบายชา ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๙
๓. ครูเปิดวิดีโอการแสดงระบายชาให้นักเรียนชมอีกครั้ง เพื่อให้ นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะท่ารำ เพลงระบายชา ท่าที่ ๑๐ ถึงท่าที่ ๑๗ เพื่อเป็นพื้นฐานในการต่อทำรำ

ชั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. ครูสาธิตท่าระบำชาวา ท่าที่ ๑๐ ถึงท่าที่ ๑๗ พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามจนสามารถปฏิบัติได้
 - ๑.๑ ครูให้นักเรียนแสดงท่าระบำชาวา ท่าที่ ๑๐ ถึงท่าที่ ๑๗ พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัติหน้าและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเอง หลาย ๆ ครั้ง จนชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
 - ๑.๒ ครูให้นักเรียนสอบถาม ถึงข้อสงสัยในการปฏิบัติท่าระบำชาวา ท่าที่ ๑๐ ถึงท่าที่ ๑๗ ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตท่าเพลงระบำชาวา ท่าที่ ๑๐ ถึงท่าที่ ๑๗ อีกครั้งให้แก่ นักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ชั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามกลุ่มเดิมแสดงท่าระบำชาวา หน้าชั้นเรียนตลอดเพลงตั้งแต่ต้นจนจบ
๒. ครูแจกใบงานเรื่อง ระบำชาวา ให้นักเรียนศึกษาและวิเคราะห์ถึงประวัติความเป็นมา ลักษณะและวิธีการแสดง ท่ารำ และการแต่งกาย โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียน วิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรืออินเทอร์เน็ต
๓. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง ท่าระบำชาวา โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้
๔. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง ท่าระบำชาวา เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น และนำท่ารำไปใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การแสดงในโอกาสต่าง ๆ เช่น กิจกรรมสัปดาห์อาเซียน

ชั้นวัดและประเมินผล (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนประเมินตนเองว่ามีความสามารถในการแสดงระบำชาวมาน้อยเพียงใด แล้วให้นักเรียนให้คะแนนตนเอง
๒. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๓. ครูประเมินผลจากการปฏิบัติท่าระบำชาวา
๔. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๕. ครูตรวจสอบและประเมินผลจากใบงานเรื่อง ระบำชาวา

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. ใบงานเรื่องระบำชาว	๒. แบบตรวจใบงานเรื่องระบำชาว	๒. ตรวจใบงานเรื่องระบำชาว	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. การแสดงระบำชาว	๑. แบบประเมินการแสดง ระบำชาว	๑. ประเมินการแสดงระบำชาว	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. จำแนกความแตกต่างระหว่างนาฏศิลป์ไทยกับนาฏศิลป์ชาว	๒. แบบประเมินการจำแนกความแตกต่างระหว่างนาฏศิลป์ไทยกับนาฏศิลป์ชาว	๒. ประเมินการจำแนกความแตกต่างระหว่างนาฏศิลป์ไทยกับนาฏศิลป์ชาว	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญ	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

ใบงาน

เรื่อง ระบายสี

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

มฐ. ศ ๓.๑ ตัวชี้วัด ๑

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของรำไทยและรำชาวตามหัวข้อที่กำหนดให้

เปรียบเทียบรำไทยและรำชาว		
หัวข้อ	ความแตกต่าง	ความเหมือน
๑. ประวัติความเป็นมา
๒. ลักษณะการแสดง /ท่ารำ
๓. การแต่งกาย
๔. เพลง/ดนตรี ประกอบการแสดง

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางภัสพิมพ์ พันธุ์โยศรี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ - ๑๒

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ นาฏศิลป์พื้นเมือง

เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ ๓.๑

เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ (๑) มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ

๒. สาระสำคัญ

พ็อนเทียน เป็นการพ็อนที่มีลีลาอ่อนช้อยงดงาม ใช้พ็อนในเวลากลางคืน โดยผู้พ็อนจะถือเทียนมือละเล่มแต่ เดิมใช้เพื่อบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ความสวยงามของการพ็อนเทียนอยู่ที่การเคลื่อนไหวช้า ๆ เพื่อไม่ให้เทียนดับ แต่งกายด้วยผ้าขึ้น ใส่เสื้อแขนกระบอกคอตั้งหม้อผ้าสไบ ดิดดอกไม้ ห้อยอุบะ

๓. เป้าหมายการเรียนรู้

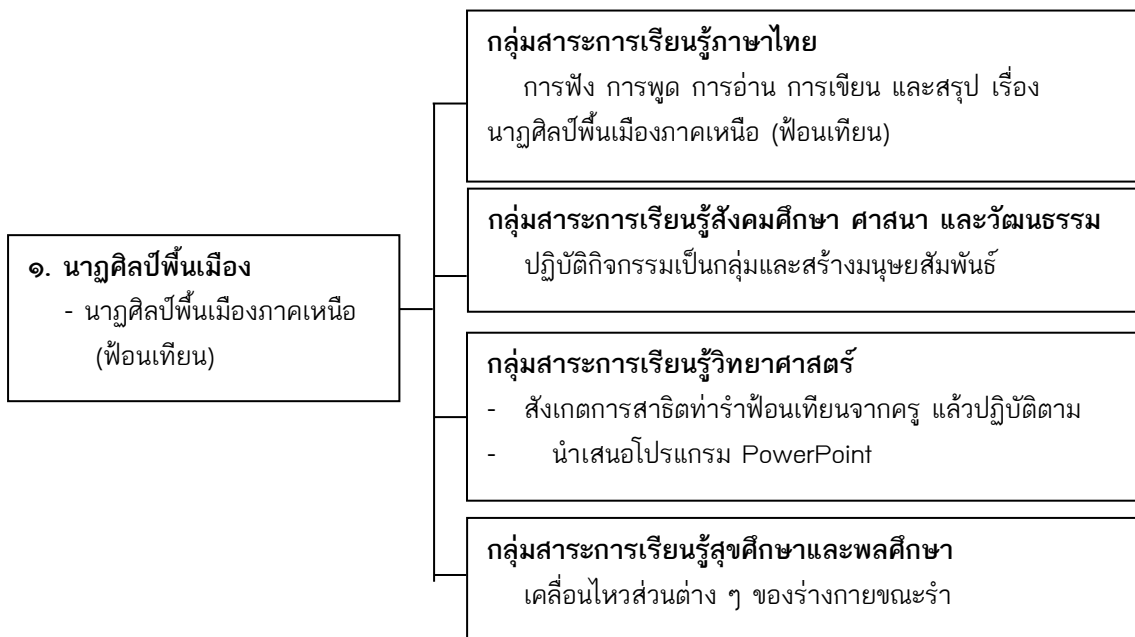
ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
๑. อธิบายปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อท่ารำของการพ็อนเทียนได้ ศ ๓.๑ (๑) ๒. อธิบายประวัติความเป็นมาของการแสดงพ็อนเทียนได้ ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีทักษะการพ็อนเทียน ศ ๓.๑ (๑) ๒. มีทักษะการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือกับภาคอื่นๆ ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน ๔. รักความเป็นไทย	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	หลักพอประมาณ ๑. นักเรียนได้รับเนื้อหาและทำกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัยและศักยภาพ หลักเหตุผล ๑. การเรียนรู้เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือพ็อนเล็บ ช่วยให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมพ็อนเล็บ และได้ทราบถึงเอกลักษณ์

ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
				วัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีชีวิตของคนไทยใน ภาคเหนือ ๒. นักเรียนได้แสดงความ คิดเห็นจากเรื่องที่เรียน ตามความเข้าใจของ ตนเอง หลักสร้างภูมิคุ้มกัน ๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะ การทำงานกลุ่มและ กล้าแสดงออก ๒. นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง จากการเรียนรู้

๔. สารการเรียนรู้

๑. นาฏศิลป์พื้นเมือง
 - นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ (พ่อนเทียน)

๕. แนวทางบูรณาการเรียนรู้อิง

๖. การเตรียมตัวของผู้สอน

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง ฟ้อนเทียน
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ (ฟ้อนเทียน)
๓. เทียน
๔. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน Aimphan Education

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ใช้วิธีบูรณาการด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต

ชั่วโมงที่ ๑๓

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกลักษณะเด่นของการฟ้อน เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูเปิดวิดีโอการแสดงฟ้อนเทียนให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ การแสดงชุดนี้มีลักษณะ วิธีการแสดง การแต่งกายอย่างไร ทำรำมีลักษณะอย่างไร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง
๓. ครูเชื่อมโยงเรื่องที่นักเรียนตอบกับเรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ (ฟ้อนเทียน)

ขั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. ครูนำเสนอเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ (ฟ้อนเทียน) เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ลักษณะและวิธีการแสดง ทำนองเพลง การแต่งกาย ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อท่ารำ วิธีการปฏิบัติ ท่าว่า ฟ้อนเทียน เป็นการฟ้อนเพื่อบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีท่าทางที่อ่อนช้อยงดงาม นิยมแสดงในเวลา กลางคืน จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติท่าฟ้อนเทียน ดังนี้

- ๑.๑ ครูเปิดวิดีโอการแสดงฟ้อนเทียนให้นักเรียนชม และวิเคราะห์ลักษณะท่ารำ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการต่อท่ารำฟ้อนเทียน
- ๑.๒ ครูสาธิตท่าฟ้อนเทียน โดยเริ่มจากท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๓ พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติ ขณะครูสาธิตเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามในส่วนที่ไม่เข้าใจ
- ๑.๓ ครูแจกเทียนแล้วให้นักเรียนแสดงท่าฟ้อนเทียน ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๓ พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัติหน้าและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเองหลาย ๆ ครั้ง
- ๑.๔ ครูให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยในการปฏิบัติท่าฟ้อนเทียน ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๓ ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตท่าฟ้อนเทียน ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๓ อีกครั้ง ให้แก่นักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูเปิดเพลงฟ้อนเทียนแล้วให้ทุกคนฟ้อนเทียนท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๙ พร้อม ๆ กัน
๒. ครูให้นักเรียนบอกอุปสรรคหรือปัญหาในการฟ้อนแล้วร่วมกันหาแนวทางแก้ไขเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาในครั้งต่อไป
๓. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ (ฟ้อนเทียน) โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้

ขั้นวัดและประเมินผล (๕ นาที)

๑. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๒. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๓. ครูประเมินการปฏิบัติท่าฟ้อนเทียน

ชั่วโมงที่ ๑๔

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูเปิดเพลงฟ้อนเทียนให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสร้างสรรค์ท่าทางประกอบเพื่อกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูให้นักเรียนบทวนท่าฟ้อนเทียน ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๓
๓. ครูเปิดวิดีโอการแสดงฟ้อนเทียนให้นักเรียนชมอีกครั้ง และวิเคราะห์ลักษณะท่ารำ ฟ้อนเทียน ท่าที่ ๑๔ ถึงท่าที่ ๒๗ เพื่อเป็นพื้นฐานในการต่อท่ารำ

ชั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. ครูสาธิตทำพ็อนเทียน ท่าที่ ๑๔ ถึงท่าที่ ๒๗ พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามจนสามารถปฏิบัติได้
 - ๑.๑ ครูให้นักเรียนแสดงท่าพ็อนเทียน ท่าที่ ๑๔ ถึงท่าที่ ๒๗ พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัติหน้าและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเอง หลาย ๆ ครั้ง จนชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
 - ๑.๒ ครูให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยในการปฏิบัติท่าพ็อนเทียน ท่าที่ ๑๔ ถึงท่าที่ ๒๗ ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตท่าพ็อนเทียน ท่าที่ ๑๔ ถึงท่าที่ ๒๗ อีกครั้งให้กับนักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ชั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแสดงพ็อนเทียนกลุ่มละ ๖ คน ตลอดเพลงตั้งแต่ต้นจนจบ ครูให้นักเรียนปฏิบัติวิดีโอขณะทำกิจกรรมเพื่อนำไปเผยแพร่ในสื่ออินเทอร์เน็ต
๒. ครูให้นักเรียนทำแผนผังความคิดเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ (พ็อนเทียน) ให้นักเรียนศึกษาและวิเคราะห์ถึงประวัติความเป็นมา ลักษณะและวิธีการแสดง ท่ารำ การแต่งกาย ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อท่าพ็อนเทียน และเปรียบเทียบความแตกต่างกับนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอื่น ๆ โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรือจากอินเทอร์เน็ต
๓. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ (พ็อนเทียน) เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น และเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การแสดงต่าง ๆ ตลอดจนบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาได้อีกด้วย

ชั้นตรวจสอบการเรียนรู้ (๕ นาที)

๑. ครูให้เพื่อนในชั้นเรียนประเมินการรำของกลุ่มที่ออกมาหน้าชั้นเรียน แล้วครูให้คำแนะนำเพิ่มเติมเป็นรายกลุ่ม
๒. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๓. ครูประเมินผลจากการปฏิบัติท่าพ็อนเทียน
๔. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๕. ครูตรวจสอบและประเมินผลแผนผังความคิดเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือ (พ็อนเทียน)

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. แผนผังความคิดเรื่องพืชน้ำ	๒. แบบตรวจแผนผังความคิดเรื่องพืชน้ำ	๒. ตรวจใบงานเรื่องพืชน้ำ	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. พืชน้ำ	๑. แบบประเมินการแสดงพืชน้ำ	๑. ประเมินการแสดงพืชน้ำ	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. วิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือกับภาคอื่น	๒. แบบประเมินการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือกับภาคอื่น	๒. ประเมินการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคเหนือกับภาคอื่น	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญ	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางภัสพิมพ์ พันธุ์โยศรี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ - ๑๔

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ นาฏศิลป์พื้นเมือง

เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ ๓.๑

เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ (๑) มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ

๒. สาระสำคัญ

เจิ้งสวิง เป็นการแสดงพื้นเมืองของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในท้องถิ่นอำเภอบางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นการแสดงที่ส่งเสริมอาชีพการจับสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๑๕ ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ไทย กรมศิลปากร ได้นำท่าเจิ้งพื้นเมืองมาปรับปรุงให้สวยงาม การแสดงมีลักษณะรวดเร็ว สะท้อนออกมาในรูปแบบ ท่ามาหากินและความเชื่อ

๓. เป้าหมายการเรียนรู้

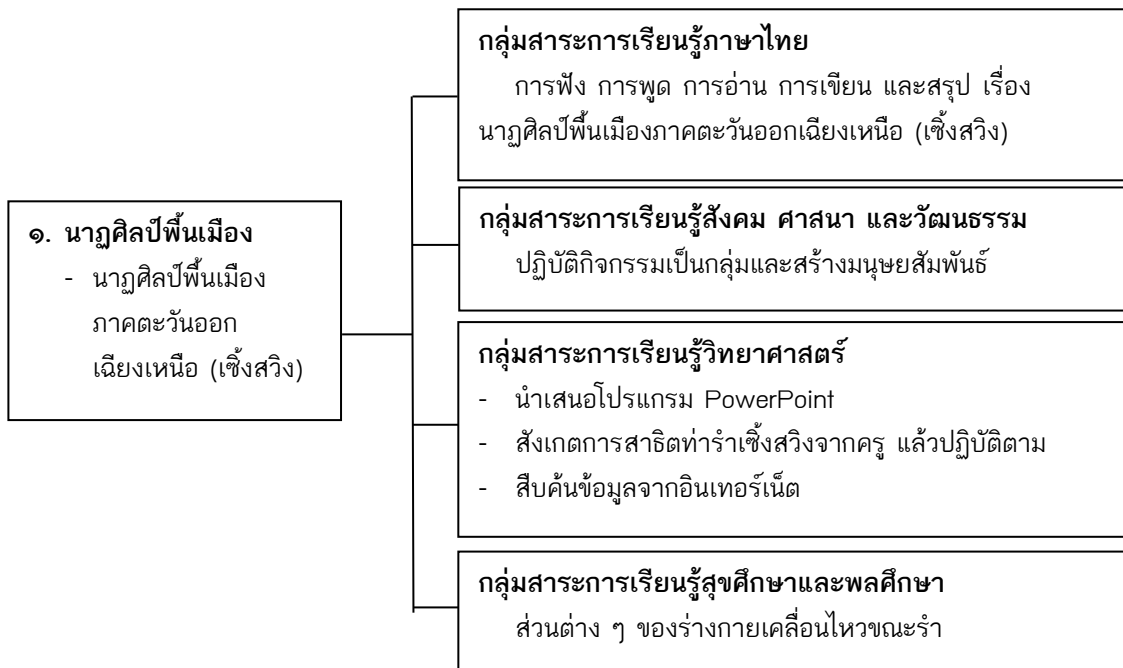
ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑. อธิบายปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อท่ารำของการแสดงเจิ้งสวิงได้ ศ ๓.๑ (๑) ๒. อธิบายประวัติความเป็นมาของการแสดงเจิ้งสวิงได้ ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีทักษะการแสดงเจิ้งสวิง ศ ๓.๑ (๑) ๒. มีทักษะการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคอื่นๆ ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน ๔. รักความเป็นไทย	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	หลักพอประมาณ ๑. นักเรียนได้รับเนื้อหาและทำกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัยและศักยภาพ หลักเหตุผล ๑. การเรียนรู้เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เจิ้งสวิง ช่วยให้มีทักษะในการแสดงเจิ้งสวิงและได้ทราบถึง

ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
				เอกลักษณ์ วัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีชีวิตของ คนไทยในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ๒. นักเรียนได้แสดงความ คิดเห็นจากเรื่องที่เรียน ตามความเข้าใจของ ตนเอง หลักสร้างภูมิคุ้มกัน ๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะ การทำงานกลุ่มและ กล้าแสดงออก ๒. นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง จากการเรียนรู้

๔. สารการเรียนรู้

๑. นาฏศิลป์พื้นเมือง
 - นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เชิงสวิง)

๕. แนวทางบูรณาการการเรียนรู้

๖. การเตรียมตัวของผู้สอน

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง เชิงสวิง
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เชิงสวิง)
๓. สวิง, ตะข่อง
๔. ใบงานเรื่อง เชิงสวิง
๕. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่างๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน Aimphan Education

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วิธีบูรณาการด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต

ชั่วโมงที่ ๑๕

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกลักษณะเด่นของการเชิง เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูเปิดวิดีโอการแสดงเชิงสวิงให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ การแสดงชุดนี้มีลักษณะ วิธีการแสดง การแต่งกายอย่างไร ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อท่ารำ และใช้อุปกรณ์ใดประกอบการแสดง โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง

ขั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เชิงสวิง) เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ลักษณะและวิธีการแสดง ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง การแต่งกาย ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อท่ารำ วิธีการปฏิบัติทำเชิงสวิง เป็นการแสดงที่ส่งเสริมอาชีพ การจับสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๑๕ ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ไทยกรมศิลปากร ได้นำท่าเชิงพื้นเมืองมาปรับปรุงให้สวยงามยิ่งขึ้น จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทำเชิงสวิง ดังนี้

- ๑.๑ ครูเปิดวิดีโอการแสดงเซ็งสวิงให้นักเรียนชมและให้วิเคราะห์ลักษณะท่ารำ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการต่อท่าเซ็งสวิง
- ๑.๒ ครูสาธิตท่าเซ็งสวิง โดยเริ่มจากท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๕ พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติ ขณะสาธิต ครูแนะนำเทคนิคเพิ่มเติมเพื่อให้ท่าทางการรำสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- ๑.๓ ครูแจกสวิงและตะข่องแล้วให้นักเรียนแสดงท่าเซ็งสวิง ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๕ พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัตินำและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเองหลาย ๆ ครั้ง จนชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
- ๑.๔ ครูให้นักเรียนสอบถามถึงข้อสงสัยในการปฏิบัติท่าเซ็งสวิง ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๕ ครูตอบข้อสงสัยและสาธิตท่าเซ็งสวิง ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๕ อีกครั้งให้แก่นักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูเปิดเพลงเซ็งสวิงแล้วให้นักเรียนทุกคนรำเซ็งสวิงท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๕ พร้อมกัน
๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง เซ็งสวิง โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้
๓. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียน เรื่อง เซ็งสวิง เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น และเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การแสดงต่าง ๆ ตลอดจนบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาได้อีกด้วย

ขั้นวัดและประเมินผล (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนประเมินตนเองว่ามีความสามารถในการแสดงเซ็งสวิงมากน้อยเพียงใด และหาแนวทางพัฒนาตนเอง
๒. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๓. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๔. ครูประเมินการปฏิบัติท่า เซ็งสวิง

ชั่วโมงที่ ๑๖

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูเปิดเพลงเซ็งสวิงให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสร้างสรรค์ท่าทางประกอบ เพื่อกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูให้นักเรียนทบทวนท่าเซ็งสวิง ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๕

ขั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. ครูสาธิตทำเซ็งสวิง ตั้งแต่ทำที่ ๑๖ จนจบเพลง พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามจนสามารถปฏิบัติได้
๒. ครูให้นักเรียนแสดงทำเซ็งสวิง ตั้งแต่ทำที่ ๑๖ จนจบเพลง พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัติ นำและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเอง หลาย ๆ ครั้ง จนชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
๓. ครูให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยในการปฏิบัติทำเซ็งสวิง ตั้งแต่ทำที่ ๑๖ จนจบเพลง ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตทำเซ็งสวิง ตั้งแต่ทำที่ ๑๖ จนจบเพลง อีกครั้งให้แก่แก่นักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ คน แสดงเซ็งสวิงหน้าชั้นเรียน ตลอดเพลงตั้งแต่ต้นจนจบ ครูให้นักเรียนบันทึกวิถีไของขณะทำกิจกรรมเพื่อนำไปเผยแพร่ในสื่ออินเทอร์เน็ต
๒. ครูแจกใบงานเรื่อง เซ็งสวิง ให้นักเรียนศึกษาและวิเคราะห์ถึงประวัติความเป็นมา ลักษณะและวิธีการแสดง ท่ารำ การแต่งกาย ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อทำเซ็งสวิง และเปรียบเทียบความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอื่น ๆ โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียน วิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรือจากอินเทอร์เน็ต
๓. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง เซ็งสวิง เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น และเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การแสดงต่าง ๆ ตลอดจนบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาได้อีกด้วย

ขั้นวัดและประเมินผล (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนประเมินการแสดงของตนเองและให้คะแนนตนเองตามความเป็นจริง
๒. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๓. ครูประเมินผลจากการปฏิบัติทำเซ็งสวิง
๔. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๕. ครูตรวจสอบและประเมินผลจากใบงานเรื่อง เซ็งสวิง

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. ใบงานเรื่อง เชิงสวิง	๒. แบบตรวจใบงานเรื่องเชิงสวิง	๒. ตรวจใบงานเรื่องเชิงสวิง	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. แสดงเชิงสวิง	๑. แบบประเมินในการแสดงเชิงสวิง	๑. ประเมินการแสดงเชิงสวิง	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. วิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคอื่น	๒. แบบประเมินการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคอื่น	๒. ประเมินการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคอื่น	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญ	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

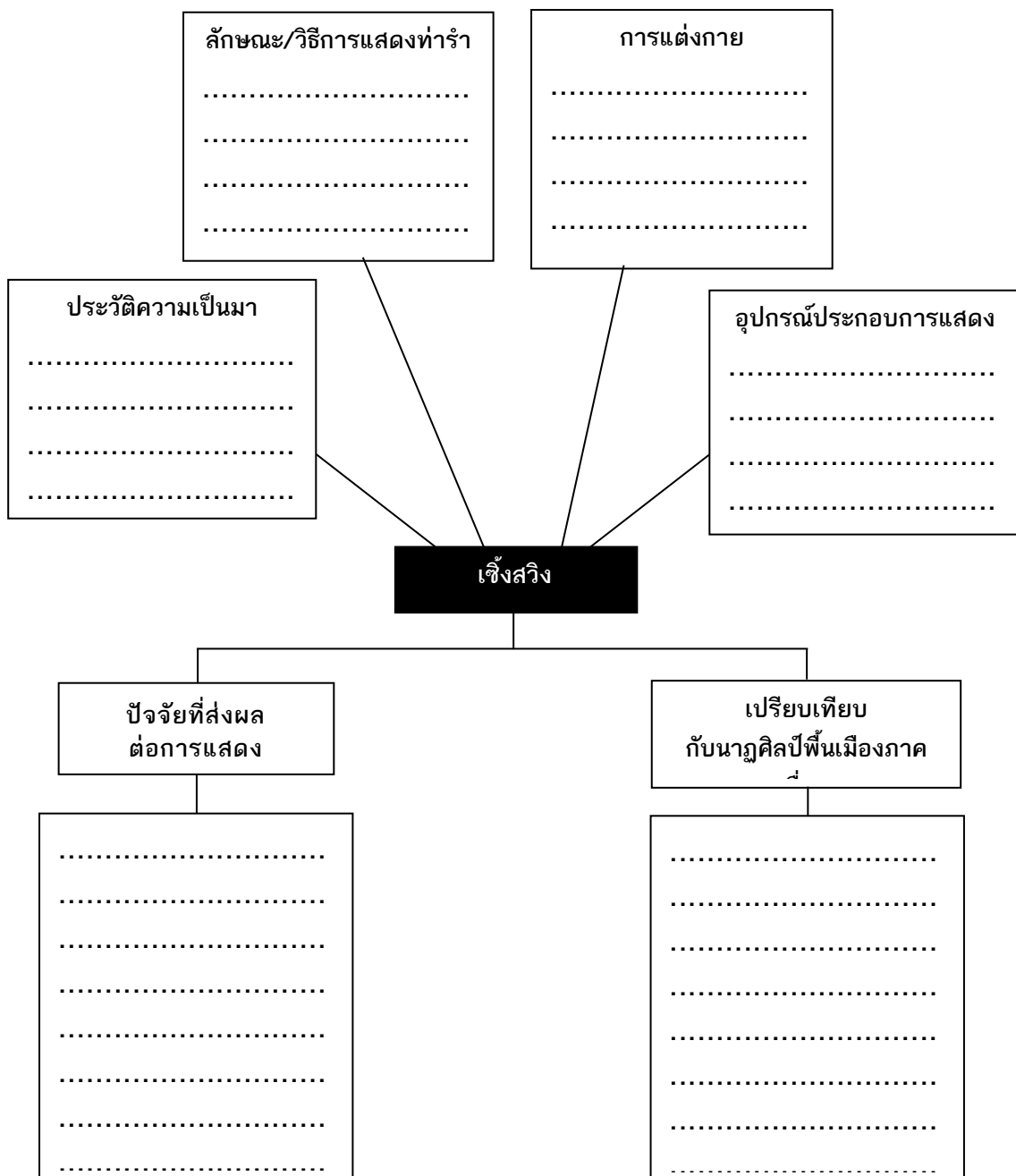
ใบงาน

เรื่อง เซิ้งสวิง

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

มฐ. ศ ๓.๑ ตัวชี้วัด ๑

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาในบทเรียนแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางภัสสิมพ์ พันธุ์โยศรี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ - ๑๖

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ นาฏศิลป์พื้นเมือง

เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ ๓.๑

เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ (๑) มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ

๒. สาระสำคัญ

การแสดงเต้นกำรำเคียว เป็นการละเล่นพื้นเมืองของภาคกลาง ลักษณะการแสดงจะสะท้อนให้เห็น
สภาพความเป็นอยู่ของชาวนาอย่างชัดเจน เน้นความสนุกสนานโดยจะแบ่งผู้แสดงเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายชายเรียกพ่อ
เพลง ฝ่ายหญิงเรียกแม่เพลง ร้องโต้ตอบกันมีลูกคู่คอยรับ อุปกรณ์การแสดงคือเคียวและรวงข้าว

๓. เป้าหมายการเรียนรู้

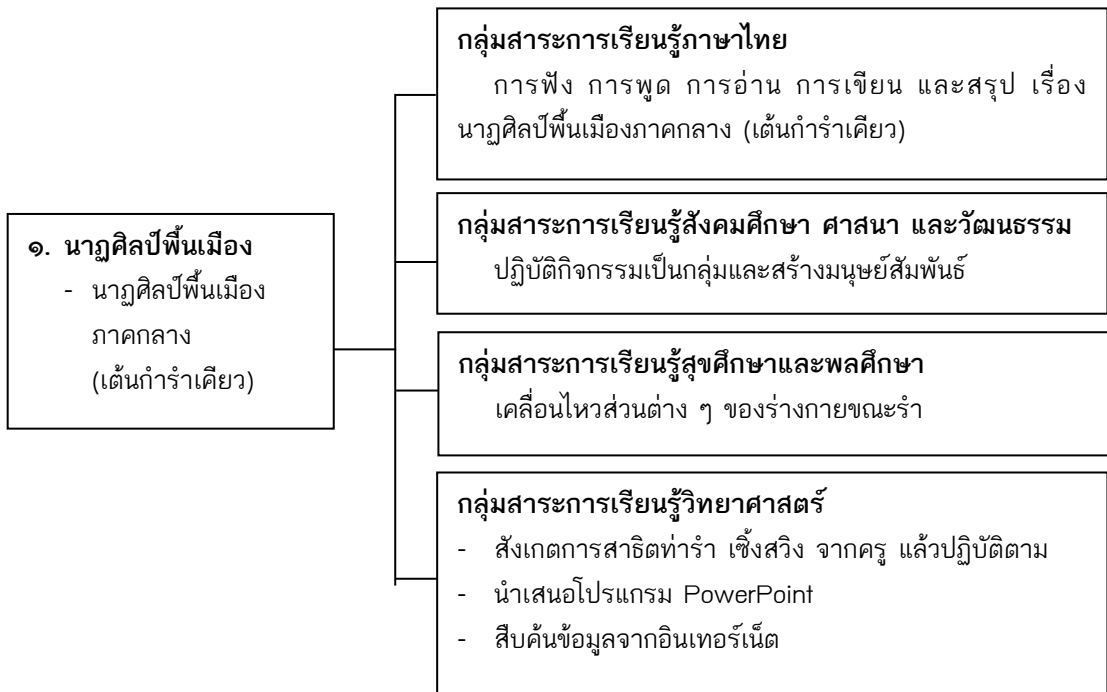
ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
๑. อธิบายปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อทำรำของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลางได้ ศ ๓.๑ (๑) ๒. อธิบายประวัติความเป็นมาของการแสดงเต้นกำรำเคียวได้ ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีทักษะการขับร้องเพลงเต้นกำรำเคียว ศ ๓.๑ (๑) ๒. มีทักษะการแสดงเต้นกำรำเคียว ศ ๓.๑ (๑) ๓. มีทักษะการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลางกับภาคอื่นๆ ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน ๔. รักความเป็นไทย	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ๔. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	หลักพอประมาณ ๑. นักเรียนได้รับเนื้อหาและทำกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัยและศักยภาพ หลักเหตุผล ๑. การเรียนรู้เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลางช่วยให้มีทักษะในการแสดงเต้นกำรำเคียวและได้ทราบถึงเอกลักษณ์ วัฒนธรรม
ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

				ความเชื่อ วิถีชีวิตของ คนไทยในภาคกลาง ๒. นักเรียนได้แสดงความ คิดเห็นจากเรื่องที่เรียน ตามความเข้าใจของ ตนเอง หลักสร้างภูมิคุ้มกัน ๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะ การทำงานกลุ่มและ กล้าแสดงออก ๒. นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง จากการเรียนรู้
--	--	--	--	--

๔. สาระการเรียนรู้

๑. นาฏศิลป์พื้นเมือง
 - นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง (เด่นท่ารำเคียว)

๕. แนวทางบูรณาการการเรียนรู้

๖. การเตรียมตัวของผู้สอน

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง เต็มกำรำเคียว
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง (เต็มกำรำเคียว)
๓. เคียว, รวงข้าว
๔. ใบงานเรื่อง เต็มกำรำเคียว
๕. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่างๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน Aimphan Education

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ใช้วิธีบูรณาการด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต

ชั่วโมงที่ ๑๗

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคกลางที่นักเรียนรู้จัก เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูเปิดวิดีโอการแสดงเต็มกำรำเคียวให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ การแสดงชุดนี้มีลักษณะ วิธีการแสดง การแต่งกายอย่างไร ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อท่ารำ และใช้อุปกรณ์ใดประกอบการแสดง โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง

ขั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. ครูสนทนากับนักเรียนเนื้อหาเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลาง (เต็มกำรำเคียว) เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ลักษณะ และวิธีการแสดง ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง การแต่งกาย ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อท่ารำ วิธีการปฏิบัติท่า เต็มกำรำเคียว เป็นการแสดงพื้นเมือง

ของภาคกลาง ลักษณะการแสดงสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านที่ประกอบอาชีพทำนาอย่างชัดเจน จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเต้นกำรำเคียว โดยเริ่มจากการฝึกปฏิบัติการร้องเพลง ดังนี้

- ๑.๑ ครูเปิด (PowerPoint) เนื้อเพลงเต้นกำรำเคียวให้นักเรียนดู จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันอ่านเนื้อเพลงหลาย ๆ ครั้งจนจำได้
- ๑.๒ ครูเปิดเพลงเต้นกำรำเคียวให้นักเรียนฟังพร้อมกับให้นักเรียนลองร้องตาม
- ๑.๓ ครูสอนนักเรียนร้องเพลงเต้นกำรำเคียวทีละท่อน พร้อมให้ปรบมือตามจังหวะ จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกร้องเพลงเต้นกำรำเคียวเอง โดยครูคอยดูแล และแนะนำในส่วนที่ยังขับร้องไม่ถูกต้อง จนนักเรียนสามารถขับร้องได้ถูกต้องด้วยตนเอง
- ๑.๔ ครูให้นักเรียนซักถามถึงข้อสงสัยเกี่ยวกับประวัติ ลักษณะวิธีการแสดงการแต่งกาย และวิธีการร้องเพลงเต้นกำรำเคียว ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตการร้องเพลงเต้นกำรำเคียวอีกครั้งให้แก่ นักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

ขั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม เป็น ๔ กลุ่มเท่า ๆ กัน ฝึกซ้อมร้องเพลงเต้นกำรำเคียวแล้วออกมาขับร้องหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม
๒. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การขับร้องเพลง เต้นกำรำเคียว เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น และเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การแสดงต่าง ๆ ตลอดจนพัฒนาสู่การประกอบอาชีพในอนาคต

ขั้นวัดและประเมินผล (๕ นาที)

๑. ครูให้เพื่อนในชั้นเรียนประเมินและวิจารณ์กลุ่มที่ออกมาร้องเพลง
๒. ครูประเมินและวิจารณ์เพิ่มเติม
๓. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๔. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๕. ครูประเมินการขับร้องเพลงเต้นกำรำเคียว

ชั่วโมงที่ ๑๘

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูให้นักเรียนสร้างสรรค์ท่าทางประกอบเพลงเต้นกำรำเคียว เพื่อกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูให้นักเรียนขับร้องเพลงเต้นกำรำเคียว
๓. ครูเปิดวิดีโอการแสดงเต้นกำรำเคียวให้นักเรียนชม และให้วิเคราะห์ลักษณะท่ารำเต้นกำรำเคียว เพื่อเป็นพื้นฐานในการต่อท่ารำ

ขั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. ครูสาธิตทำเต้นกำรำเคียวทีละท่า พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติ ขณะสาธิตครูแนะนำเทคนิคเพิ่มเติม เพื่อให้ท่าทางการรำสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
๒. ครูแจกเคียวและรวงข้าวแล้วให้นักเรียนแสดงท่าเต้นกำรำเคียว พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัตินำและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเอง หลาย ๆ ครั้ง จนชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
๓. ครูให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยในการปฏิบัติท่าเต้นกำรำเคียว ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตท่าเต้นกำรำเคียว อีกครั้งให้กับนักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ คน ออกมาแสดงท่าเต้นกำรำเคียวหน้าชั้นเรียน โดยครูให้นักเรียนบันทึกวิดีโอขณะทำกิจกรรม เพื่อนำไปเผยแพร่ในสื่ออินเทอร์เน็ต
๒. ครูแจกใบงานเรื่อง เต้นกำรำเคียว ให้นักเรียนศึกษาและวิเคราะห์ประวัติความเป็นมา ลักษณะ และวิธีการแสดง ท่ารำ การแต่งกาย ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อท่าเชิงสวิง อุปกรณ์ประกอบการแสดง และเปรียบเทียบความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอื่น ๆ โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรืออินเทอร์เน็ต
๓. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง เต้นกำรำเคียว เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น และเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การแสดงต่าง ๆ ตลอดจนบูรณาพัฒนาสู่การประกอบอาชีพในอนาคต

ขั้นตรวจสอบการเรียนรู้ (๕ นาที)

๑. ครูให้เพื่อนในชั้นเรียนประเมินและวิจารณ์การแสดง แล้วครูให้คำแนะนำเพิ่มเติม
๒. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๓. ครูประเมินผลจากการปฏิบัติท่าเต้นกำรำเคียว
๔. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๕. ครูตรวจสอบและประเมินผลจากใบงานเรื่อง เต้นกำรำเคียว

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. ใบงานเรื่องเดินกำรำเคียว	๒. แบบตรวจใบงานเรื่องเดินกำรำเคียว	๒. ตรวจใบงานเรื่องเดินกำรำเคียว	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. ขับร้องเพลงเดินกำรำเคียว	๑. แบบประเมินขับร้องเดินกำรำเคียว	๑. ประเมินขับร้องร้องเดินกำรำเคียว	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. แสดงเดินกำรำเคียว	๒. แบบประเมินแสดงเดินกำรำเคียว	๒. ประเมินแสดงเดินรำกำเคียว	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๓. วิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลางกับภาคอื่น	๓. แบบประเมินการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลางกับภาคอื่น	๓. ประเมินการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคกลางกับภาคอื่น	๓. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญ	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

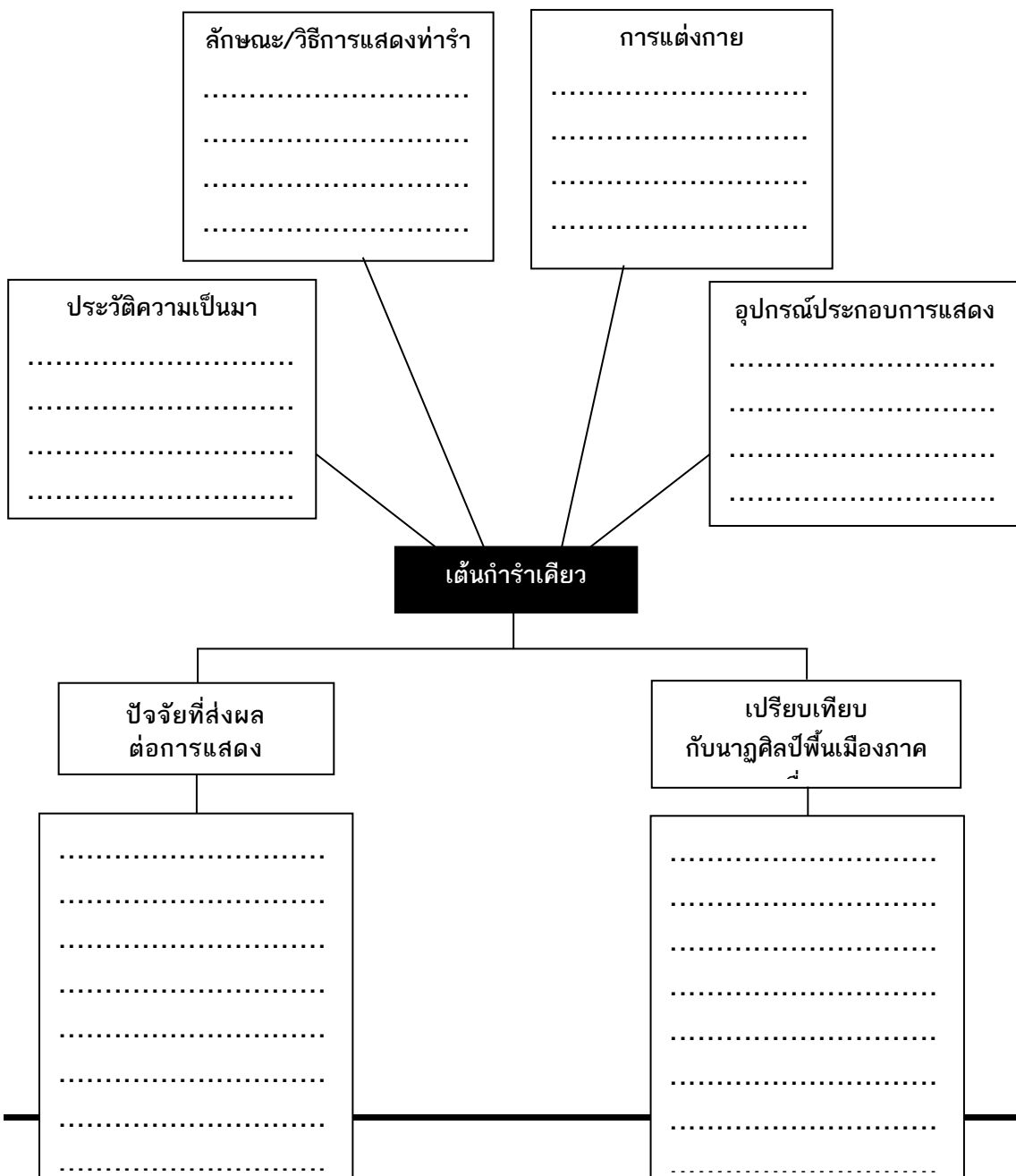
ใบงาน

เรื่อง เต็มกำรำเคียว

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

มฐ. ศ ๓.๑ ตัวชี้วัด ๑

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาในบทเรียนแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางภัสพิมพ์ พันธุ์โยศรี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ - ๑๘

รายวิชา ศิลปะ๓ (สาระนาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๓๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ นาฏศิลป์พื้นเมือง

เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ศ ๓.๑

เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๓.๑ (๑) มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ

๒. สาระสำคัญ

ตารีกีปัส คือการแสดงของภาคใต้ มีพัฒนาเป็นอุปกรณ์สำคัญในการแสดง เป็นการแสดงที่แพร่หลายในหมู่ชาวไทยมุสลิม ลีลาของการแสดงอาจมีการพลิกแพลงแตกต่างกันไป มีท่ารำที่เหมาะสมกับการแสดงที่เป็นหญิงล้วน

๓. เป้าหมายการเรียนรู้

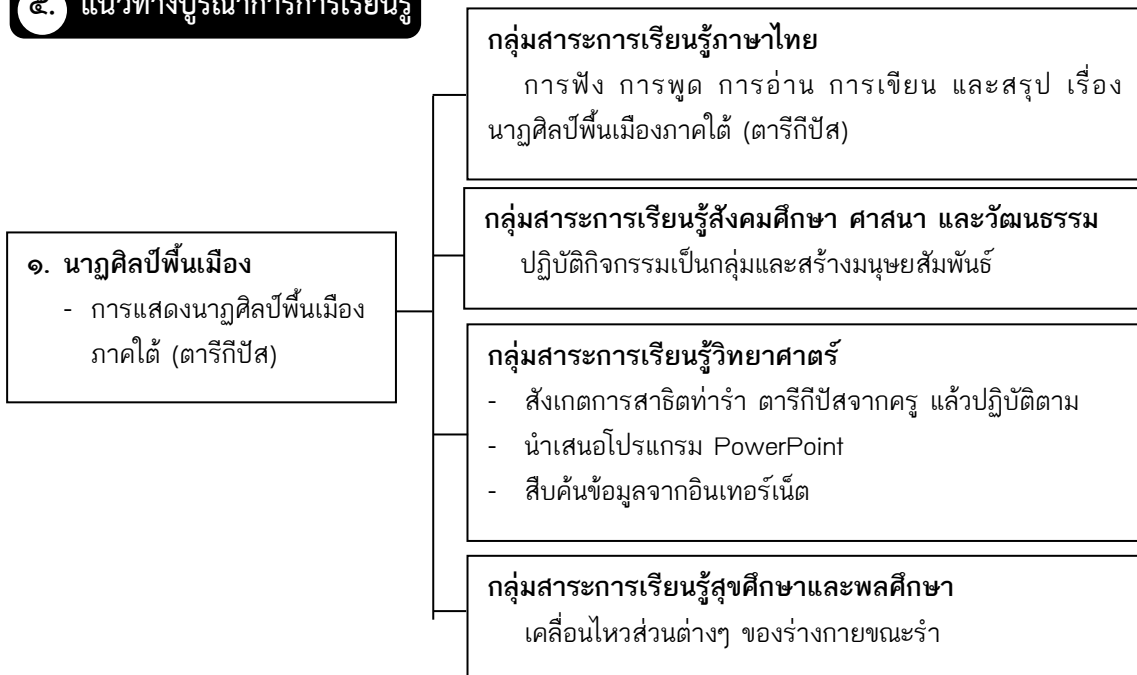
ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
๑. อธิบายปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อท่ารำของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้ได้ ศ ๓.๑ (๑) ๒. อธิบายประวัติความเป็นมาของการแสดงตารีกีปัสได้ ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีทักษะการแสดงตารีกีปัส ศ ๓.๑ (๑) ๒. มีทักษะการจำแนกความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้กับภาคอื่น ๆ ศ ๓.๑ (๑)	๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน ๔. รักความเป็นไทย ๕. มีจิตสาธารณะ	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด ๓. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	หลักพอประมาณ ๑. นักเรียนได้รับเนื้อหาและทำกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัยและศักยภาพ หลักเหตุผล ๑. การเรียนรู้เรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้ ตารีกีปัส ช่วยให้มีความเข้าใจในการแสดงตารีกีปัส และได้ทราบถึงเอกลักษณ์

ความรู้ ความเข้าใจ K (Knowledge)	ทักษะ/กระบวนการ P (Practice)	คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ A (Attitude)	สมรรถนะที่สำคัญ	หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
				วัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีชีวิตของคนไทย ในภาคใต้ ๒. นักเรียนได้แสดงความ คิดเห็นจากเรื่องที่เรียน ตามความเข้าใจของ ตนเอง หลักสร้างภูมิคุ้มกัน ๑. ให้นักเรียนเกิดทักษะ การทำงานกลุ่มและ กล้าแสดงออก ๒. นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง จากการเรียนรู้

๔. สารการเรียนรู้

๑. นาฏศิลป์พื้นเมือง
 - นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้ (ตารีกีปัส)

๕. แนวทางบูรณาการการเรียนรู้

๖. การเตรียมตัวของผู้สอน

๑. ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
๒. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
๓. ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง ตารีกีปัส
๔. วางแผนการจัดการเรียนการสอน
๕. เตรียมสื่อการสอน

๗. สื่อ/นวัตกรรม

๑. หนังสือเรียนวิชานาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖
๒. โปรแกรมนำเสนอ (PowerPoint) เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้ (ตารีกีปัส)
๓. พัด
๔. ใบงานเรื่อง ตารีกีปัส
๕. การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงวิดีโอและข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ผู้สอนสามารถนำสื่อจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนจากแอปพลิเคชัน Aimphan Education

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้นี้ใช้วิธีบูรณาการด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต

ชั่วโมงที่ ๑๙

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างการแสดงพื้นเมืองภาคใต้ เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ
๒. ครูเปิดวิดีโอการแสดงตารีกีปัสให้นักเรียนชม แล้วซักถามนักเรียนว่า เคยชมการแสดงชนิดนี้หรือไม่ การแสดงชุดนี้มีลักษณะ วิธีการแสดง การแต่งกายอย่างไร อุปกรณ์ประกอบการแสดง และทำรำมีลักษณะอย่างไร โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง

ขั้นสาธิต (๒๐ นาที)

๑. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง ตารีกีปัส เกี่ยวกับประวัติ ความเป็นมา ลักษณะและวิธีการแสดง ทำนองเพลง การแต่งกาย ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อทำรำ วิธีการปฏิบัติท่าตารีกีปัส เป็นการแสดง

ของภาคใต้ อาศัยพัฒน์เป็นองค์ประกอบสำคัญ เป็นการแสดงที่แพร่หลายในหมู่ชาวไทยมุสลิม จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทำตารีกีปัส ดังนี้

- ๑.๑ ครูเปิดวิดีโอการแสดงตารีกีปัสให้นักเรียนชม และวิเคราะห์ลักษณะท่ารำ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการต่อท่ารำตารีกีปัส
- ๑.๒ ครูสาธิตท่าตารีกีปัส โดยเริ่มจากท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๒ พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติ
- ๑.๓ ครูแจกพัดแล้วให้นักเรียนแสดงท่าตารีกีปัส ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๒ พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัติหน้าและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเองหลาย ๆ ครั้งจนชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
- ๑.๔ ครูให้นักเรียนสอบถามถึงข้อสงสัยในการปฏิบัติท่าตารีกีปัส ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๒ ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตท่าตารีกีปัส ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๒ อีกครั้งให้แก่นักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูเปิดเพลงตารีกีปัส แล้วให้นักเรียนทุกคนแสดงตารีกีปัสท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๒ พร้อม ๆ กัน
๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง ตารีกีปัส โดยครูคอยให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงประเด็นกับเป้าหมายการเรียนรู้

ขั้นตรวจสอบการเรียนรู้ (๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนประเมินตนเองว่ามีความสามารถในการแสดงตารีกีปัสมากน้อยเพียงใด และหาแนวทางการพัฒนาตนเอง
๒. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๓. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๔. ครูประเมินการปฏิบัติท่าตารีกีปัส

ชั่วโมงที่ ๒๐

ขั้นเตรียมการสอน (๑๐ นาที) (การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต)

๑. ครูเปิดเพลงตารีกีปัสให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสร้างสรรค์ท่าทางประกอบ เพื่อกระตุ้น ความสนใจ
๒. ครูให้นักเรียนบททวนท่าตารีกีปัส ท่าที่ ๑ ถึงท่าที่ ๑๒
๓. ครูเปิดวิดีโอการแสดงตารีกีปัสให้นักเรียนชมอีกครั้ง และให้วิเคราะห์ลักษณะท่ารำ ตารีกีปัส ท่าที่ ๑๓ ถึงท่าที่ ๒๓ เพื่อเป็นพื้นฐานในการต่อท่ารำ

ขั้นสอน (๒๐ นาที)

๑. ครูสาธิตท่าตารีกีปัส ท่าที่ ๑๓ ถึงท่าที่ ๒๓ พร้อมอธิบายวิธีการปฏิบัติ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามจนสามารถปฏิบัติได้
 - ๑.๑ ครูให้นักเรียนแสดงท่าตารีกีปัส ท่าที่ ๑๓ ถึงท่าที่ ๒๓ พร้อมเปิดเพลงประกอบ โดยครูปฏิบัตินำและให้นักเรียนปฏิบัติตามในครั้งแรก จากนั้นครูให้นักเรียนลองปฏิบัติเอง หลาย ๆ ครั้ง จนชำนาญและสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง
 - ๑.๒ ครูให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยในการปฏิบัติท่าตารีกีปัส ท่าที่ ๑๓ ถึงท่าที่ ๒๓ ครูตอบข้อสงสัย และสาธิตท่าตารีกีปัส ท่าที่ ๑๓ ถึงท่าที่ ๒๓ อีกครั้งให้แก่ นักเรียนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

ขั้นสรุป (๑๕ นาที)

๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ คน แสดงตารีกีปัสหน้าชั้นเรียน ตลอดเพลงตั้งแต่ต้นจนจบ ครูให้นักเรียนบันทึกวิดีโอขณะทำกิจกรรม เพื่อนำไปเผยแพร่ในสื่ออินเทอร์เน็ต
๒. ครูแจกใบงานเรื่อง ตารีกีปัส ให้นักเรียนศึกษาและวิเคราะห์ถึงประวัติความเป็นมา ลักษณะและวิธีการแสดง ท่ารำ อุปกรณ์ประกอบการแสดง และการแต่งกาย ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อท่าตารีกีปัส และเปรียบเทียบความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคอื่น ๆ โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียน วิชา นาฏศิลป์ ๔-๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ หรืออินเทอร์เน็ต
๓. นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้ (ตารีกีปัส) เป็นพื้นฐานในการเรียนนาฏศิลป์ในระดับที่สูงขึ้น และเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์การแสดงต่าง ๆ ตลอดจนพัฒนาสู่การประกอบอาชีพในอนาคต

ขั้นตรวจสอบการเรียนรู้ (๕ นาที)

๑. ครูให้เพื่อนในชั้นเรียนประเมินการแสดงของกลุ่มที่ออกมาแนะนำ แล้วครูประเมินและ ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเป็นรายกลุ่ม
๒. ครูประเมินการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน
๓. ครูประเมินผลจากการปฏิบัติท่าตารีกีปัส
๔. ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการทำกิจกรรม
๕. ครูตรวจสอบและประเมินผลจากใบงานเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้ (ตารีกีปัส)

๙. การวัดและประเมินผล

เป้าหมายการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	เครื่องมือ	วิธีวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ (K)	๑. การตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. แบบตรวจการตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. ใบงานเรื่อง ตารีกีปัส	๒. แบบตรวจใบงานเรื่อง ตารีกีปัส	๒. ตรวจใบงานเรื่อง ตารีกีปัส	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
ทักษะ/กระบวนการ (P)	๑. แสดงตารีกีปัส	๑. แบบประเมินการแสดงตารีกีปัส	๑. ประเมินการแสดงตารีกีปัส	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
	๒. วิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้กับภาคอื่น	๒. แบบประเมินการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้กับภาคอื่น	๒. ประเมินการวิเคราะห์ความแตกต่างของนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้กับภาคอื่น	๒. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
สมรรถนะที่สำคัญ	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญ	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

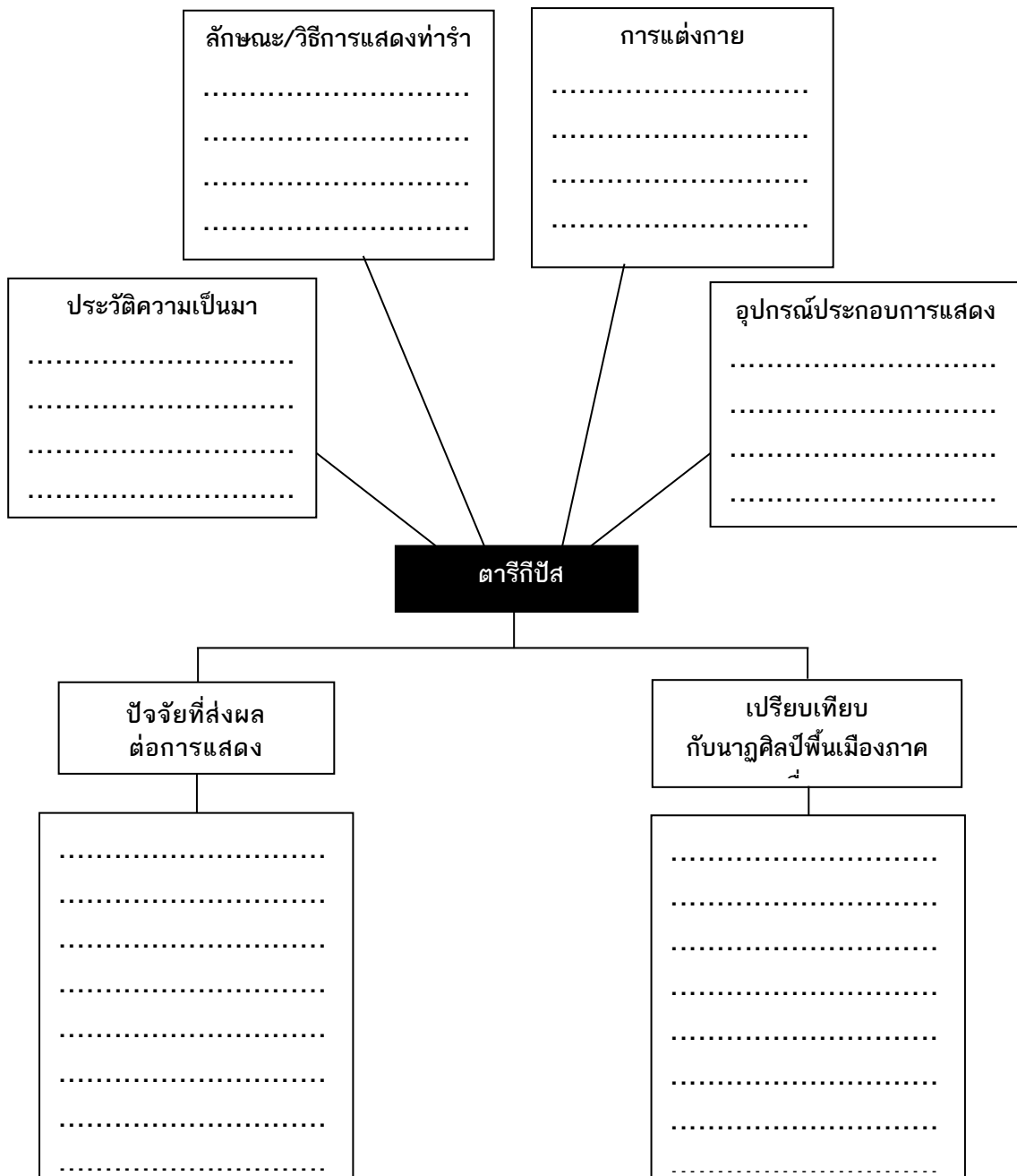
ใบงาน

เรื่อง ตาริกีปัส

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

มฐ. ศ ๓.๑ ตัวชี้วัด ๑

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาในบทเรียนแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางภัสพิมพ์ พันธุ์โยศรี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๔. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)